

K J S

King James bibeln på svenska
[4 Moseboken]

Kapitel 1

1 Och HERREN talade till Mose i Sinais ödemark, i församlingens tabernakel, på den andra månadens första *dag*, i det andra året efter *att* de hade kommit ut ur Egyptens land, sägande,

2 Räkna ni summan av Israels barns hela församling, efter deras familjer, genom deras fäders hus, med antalet namn, varje man efter deras huvuden;

3 Från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmår att dra ut till krig i Israel: du och Aron skall räkna dem genom deras härar.

4 Och med er skall det finnas en man av varje stam; var och en *som är* huvud för sina fäders hus.

5 Och dessa *är* namnen på de män som skall stå med er: av Reubens *stam*; Elizur, Shedeurs son.

6 Av Simeon; Shelumiel, Zurishaddais son.

7 Av Judah; Nahshon, Amminadabs son.

8 Av Issachar; Nethaneel, Zuars son.

9 Av Zebulun; Eliab, Helons son.

10 Av Josefs barn: av Efraim; Elishama, Ammihuds son: av Manasseh; Gamaliel, Pedahzurs son.

11 Av Benjamin; Abidan, Gideonis son.

12 Av Dan; Ahiezer, Ammishaddais son.

13 Av Asher; Pagiel, Okrans son.

14 Av Gad; Eliasaf, Deuels son.

15 Av Naftali; Ahira, Enans son.

16 Dessa *var* församlingens välkända, furstar för sina fäders stammar, huvuden för tusental i Israel.

17 Och Moses och Aron tog dessa män som nämndes vid *sina* namn:

18 Och de samlade ihop hela församlingen på den andra månadens första *dag*, och de uppgav sina härstamningar efter sina familjer, enligt sina fäders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, efter deras huvuden.

19 Såsom HERREN befallde Moses, så räknade han dem i Sinais vildmark.

20 Och Reubens barn, Israels äldste son, genom sina generationer, efter sina familjer, genom sina fäders hus, enligt namnens antal, efter deras huvuden, varje man från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

21 De som blev räknade av dem, *ja* av Reubens stam, var 46 500.

22 Av Simeons barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras fäders hus, de som blev räknade av dem, enligt namnens antal, efter deras huvuden, varje man från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

23 De som blev räknade av dem, *ja* av Simeons stam, var 59 300.

24 Av Gads barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras fäders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

25 De som blev räknade av dem, *ja* av Gads stam, *var* 45 650.

26 Av Judah barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

27 De som räknades av dem, *ja* av Judah stam, *var* 74 600.

28 Av Issachars barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som kunde dra ut till krig;

29 De som blev räknade av dem, *ja* av Issachars stam, *var* 54 400.

30 Av Zebuluns barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

31 De som räknades av dem, *ja* av Zebuluns stam, *var* 57 400.

32 Av Josefs barn, *nämligen*, av Efraims barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

33 De som blev räknade av dem, *ja* av Efraims stam, *var* 40 500.

34 Av Manasseh barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra

ut till krig;

35 De som blev räknade av dem, *ja* av Manasseh stam, *var* 32 200.

36 Av Benjamins barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

37 De som räknades av dem, *ja* av Benjamins stam, *var* 35 400.

38 Av Dans barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

39 De som blev räknade av dem, *ja* av Dans stam, *var* 62 700.

40 Av Ashers barn, genom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som kunde dra ut till krig;

41 De som blev räknade av dem, *ja* av Ashers stam, *var* 41 500.

42 Av Naftalis barn, alltigenom deras generationer, efter deras familjer, genom deras faders hus, enligt namnens antal, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig;

43 De som blev räknade av dem, *ja* av Naftalis stam, *var* 53 400.

44 Dessa *är* de som blev räknade, vilka Moses och Aron räknade, och Israels furstar, *varande* tolv män: var och en var för sina faders hus.

45 Så var alla de som blev räknade

av Israels barn, genom deras faders hus, från tjugo år gammal och uppåt, alla som förmådde att dra ut till krig i Israel;

46 Ja alla de som blev räknade var 603 550.

47 Men leviterna, efter deras faders stam, blev inte räknade bland dem.

48 Ty HERREN hade talat till Mose, sägande,

49 Endast Levi stam skall du inte räkna, räkna inte heller ihop deras summa bland Israels barn:

50 Men du skall tillsätta leviterna över vittnesbördets tabernakel, och över alla dess föremål, och över alla ting som *hör* till det: de skall bära tabernaklet, och alla dess föremål; och de skall tjäna det, och skall ha sitt läger runtom tabernaklet.

51 Och när tabernaklet bryter upp, skall leviterna ta ner det: och när tabernaklet ska slås upp, skall leviterna sätta upp det: och den främling som närmar sig skall dödas.

52 Och Israels barn skall slå upp sina tält, var man i sitt eget läger, och var man under sin egen fana, alltigenom deras härar.

53 Men leviterna skall slå läger runt omkring vittnesbördets tabernakel, att ingen vrede ska komma över Israels barns församling: och leviterna skall hålla fast vid ansvaret över vittnesbördets tabernakel.

54 Och Israels barn gjorde enligt allt som HERREN befallde Mose, så gjorde de.

Kapitel 2

1 Och HERREN talade till Moses och till Aron, sägande,

2 Var man av Israels barn skall slå läger under sin egen fana, med sitt fars hus fälttecken: långt ifrån *men* runt omkring församlingens tabernakel skall de slå läger.

3 Och på östra sidan, mot solens uppgång, skall de av Judah lägers fana slå läger alltigenom sina härar: och Nahshon, Amminadabs son, *skall vara* Judah barns befäl.

4 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 74 600.

5 Och de som ska slå läger bredvid honom *skall vara* Issachars stam: och Nethaneel, Zuars son, *skall vara* Issachars barns befäl.

6 Och hans här, och de som räknades till den, *var* 54 400.

7 *Sedan* Zebuluns stam: och Eliab, Helons son, *skall vara* Zebuluns barns befäl.

8 Och hans här, och de som blev räknade till den, *var* 57 400.

9 Alla som blev räknade i Judah läger *var* 186 400 alltigenom deras härar. Dessa skall bryta upp först.

10 På södra sidan *skall* Reubens lägers fana *vara*, enligt sina härar: och Reubens barns befäl *skall vara* Elizur, Shedeurs son.

11 Och hans här, och de som blev räknade till den, *var* 46 500.

12 Och de som slår läger vid honom *skall vara* Simeons stam: och Simeons barns befäl *skall vara*

Shelumiel, Zurishaddais son.

13 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 59 300.

14 Sedan Gads stam: och Gads söners befäl *skall vara* Eliasaf, Reuels son.

15 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 45 650.

16 Alla som blev räknade i Reubens läger *var* 151 450, alltigenom deras härar. Och de skall bryta upp som nummer två *i ordningen*.

17 Sedan skall församlingens tabernakel bryta upp med leviternas läger mitt i lägret: såsom de lägrar sig, så skall de bryta upp, var man på sin plats under sina fanor.

18 På västra sidan *skall* Efraims lägers fana *vara*, enligt sina härar: och Efraims söners befäl *skall vara* Elishama, Ammihuds son.

19 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 40 500.

20 Och vid honom *skall* Manasseh stam *vara*: och Manasseh barns befäl *skall vara* Gamaliel, Pedahzurs son.

21 Och hans här, och de som räknades till dem, *var* 32 200.

22 Sedan Benjamins stam: och Benjamins söners befäl *skall vara* Abidan, Gideonis son.

23 Och hans här, och de som räknades till dem, *var* 35 400.

24 Alla som tillhörde Efraims lägers räknade *var* 108 100, alltigenom sina härar. Och de skall bryta upp som nummer tre *i ordningen*.

25 Dans lägers fana *skall vara* på den norra sidan, enligt sina härar: och Dans barns befäl *skall vara*

Ahiezer, Ammishaddais son.

26 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 62 700.

27 Och de som ska slå läger vid honom *skall vara* Ashers stam: och Ashers barns befäl *skall vara* Pagiell, Okrans son.

28 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 41 500.

29 Sedan Naftali stam: och Naftali barns befäl *skall vara* Ahira, Enans son.

30 Och hans här, och de som blev räknade till dem, *var* 53 400.

31 Alla de som blev räknade i Dans läger *var* 157 600. De skall gå längst bak med sina fanor.

32 Dessa *är* de som blev räknade av Israels barn genom deras fäders hus: alla de som blev räknade i lägren alltigenom deras härar *var* 603 550.

33 Men leviterna räknades inte bland Israels barn; såsom HERREN befallde Mose.

34 Och Israels barn gjorde enligt allt som HERREN befallde Moses: de slog så läger under sina fanor, och så bröt de upp, var och en efter sina familjer, enligt sina fäders hus.

Kapitel 3

1 Dessa *är* också Arons och Mose generationer på den dag *då* HERREN talade med Moses på Sinai berg.

2 Och dessa *är* namnen på Arons söner; Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleazar, och Ithamar.

3 Dessa *är* Arons söners namn, prästerna som blev smorda, som han vigde till att tjäna i prästämbetet.

4 Och Nadab och Abihu dog inför HERREN, när de bar fram främmande eld inför HERREN, i Sinai ödemark, och de hade inga barn: och Eleazar och Ithamar tjänade i prästämbetet i sin far Arons åsyn.

5 Och HERREN talade till Mose, sägande,

6 För *hit* Levi stam nära, och presentera dem för prästen Aron, att de må tjäna honom.

7 Och de skall hålla fast vid hans uppdrag, och hela församlingens uppdrag inför församlingens tabernakel, att utföra tabernaklets tjänstearbete.

8 Och de skall bevara församlingens tabernakels alla tillbehör, och *vakta på* Israels barns uppgift, att utföra tabernaklets tjänstearbete.

9 Och du skall ge leviterna åt Aron och åt hans söner: de *är* helt och hållet givna åt honom ur Israels barn.

10 Och du skall tillsätta Aron och hans söner, och de skall vänta på sin prästtjänst: och den främling som kommer nära skall dödas.

11 Och HERREN talade till Moses, sägande,

12 Och jag, se, jag har tagit leviterna ifrån Israels barn i stället för allt förstfött som öppnar moderlivet bland Israels barn: därför skall leviterna vara mina;

13 Eftersom allt förstfött *är* mitt; *ty* på den dag då jag slog allt förstfött i

Egyptens land *då* helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, både människa och djur: mina skall de vara: jag *är* HERREN.

14 Och HERREN talade till Mose i Sinai ödemark, sägande,

15 Räkna Levi barn efter deras faders hus, enligt deras familjer: alla av mankön, från en månad gammal och uppåt, dem skall du räkna.

16 Och Moses räknade dem enligt HERRENS ord, såsom han blev befalld.

17 Och dessa var Levi söner enligt deras namn; Gershon, och Kohath, och Merari.

18 Och dessa *är* Gershons söners namn enligt sina familjer; Libni, och Shimei.

19 Och Kohaths söner enligt sina familjer; Amram, och Izehar, Hebron, och Uzziel.

20 Och Meraris söner enligt sina familjer; Mahli, och Mushi. Dessa *är* leviternas familjer enligt deras faders hus.

21 Av Gershon *kom* libniternas familj, och shimiternas familj: dessa *är* gershoniternas familjer.

22 De som blev räknade till dem, enligt antalet av alla av mankön, från en månad gammal och uppåt, *ja* de som blev räknade till dem *var* 7 500.

23 Gershoniternas familjer skall slå läger bakom tabernaklet västerut.

24 Och den främste av gershoniternas faders hus *skall vara* Eliasaf, Laels son.

25 Och Gershons söners ansvar i församlingens tabernakel *skall vara*

själva tabernaklet, och tältet, dess täckelse, och förhänget till församlingens tabernakels dörr.
26 Och gårdens omhängen, och draperiet för dörren till gården, vilken *finns* vid tabernaklet, och vid altaret runt omkring, och dess linor för allt arbete med det.
27 Och av Kohath *kom* amramiternas familj, och hebroniternas familj, och uzzieliternas familj: dessa *är* kohathiternas familjer.
28 Alla av mankön, från en månad gammal och uppåt, *var* till antalet 8 600, vaktande på helgedomens åliggande.
29 Kohaths söners familjer skall slå läger på sidan av tabernaklet, söderut.
30 Och den främste av kohathiternas familjers faders hus *skall vara* Elizafan, Uzziels son.
31 Och deras ansvar *skall vara* arken, och bordet, och ljusstaken, och altarna, och helgedomens föremål varmed de tjäna, och förhänget, och allt arbete med det.
32 Och Eleazar, prästen Arons son, *skall vara* huvudman över leviternas främste, *och ha* tillsyn över dem som vaktar på helgedomens uppdrag.
33 Av Merari *kom* mahliternas familj, och mushiternas familj: dessa *är* Meraris familjer.
34 Och de som blev räknade till dem, enligt antalet av alla av mankön, från en månad gammal och uppåt, *var* 6 200.
35 Och den främste av Meraris familjers faders hus *var* Zuriel,

Abihails son: *dessa* skall slå läger på sidan av tabernaklet, norrut.
36 Och vårdnaden och ansvaret *över* tabernaklets brädor *skall ligga på* Meraris söner, och dess stänger, och dess stolpar, och dess socklar, och alla dess föremål, och allt arbete därtill,
37 Och gårdens stolpar runt omkring, och deras socklar, och deras pluggar, och deras linor.
38 Men de som slår läger framför tabernaklet mot öster, *ja* inför församlingens tabernakel österut, *skall vara* Mose, och Aron och hans söner, vaktande på helgedomens uppdrag för Israels barns uppdrag; och den främling som närmar sig skall dödas.
39 Alla som blev räknade av leviterna, vilka Mose och Aron räknade på HERRENS befallning, alltigenom deras familjer, alla av mankön från en månad gammal och uppåt, *var* 22 000.
40 Och HERREN sade till Moses, Räkna allt förstfött av mankön av Israels barn, från en månad gammal och uppåt, och tag *fram* deras namns antal.
41 Och du skall ta leviterna åt mig (*jag är* HERREN) i stället för allt förstfött bland Israels barn; och leviternas boskap i stället för allt förstfött bland Israels barns boskap.
42 Och Moses räknade, såsom HERREN befalld honom, allt förstfött bland Israels barn.
43 Och allt förstfött av mankön efter antalet namn, från en månad gammal

och uppåt, av de som blev räknade till dem, var 22 273.

44 Och HERREN talade till Mose, sägande,

45 Tag leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn, och leviternas boskap i stället för deras boskap; och leviterna skall vara mina: jag *är* HERREN.

46 Och för de som ska återlösas av de 273 av Israels barns förstfödde, som överstiger leviternas *antal*;

47 Ja *för de* skall du ta fem siklar var per huvud, enligt helgedomens sikelvikt skall du ta *dem*: (den sikeln *motsvarar* tjugo gerah:)

48 Och du skall ge de pengarna, varmed deras omaka antal ska återlösas, till Aron och till hans söner.

49 Och Mose tog deras återlösningspengar vilka blev över och *var övertaliga* dem som blev återlösta genom leviterna:

50 Av Israels barns förstfödde tog han pengarna; 1 365 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt:

51 Och Mose gav deras pengar, som blev återlösta, åt Aron och åt hans söner, enligt HERRENS ord, såsom HERREN befallde Mose.

Kapitel 4

1 Och HERREN talade till Mose och till Aron, sägande,

2 Tag upp summan av Kohaths söner ifrån Levi söner, efter deras familjer, enligt deras fäders hus,

3 Från trettio år gammal och uppåt, ända till femtio år gammal, alla som träder in i härskaran, till att utföra arbetet i församlingens tabernakel.

4 Detta *skall vara* Kohaths söners tjänstearbete i församlingens tabernakel, *beträffande* de högheliga tingen:

5 Och när lägret bryter upp, skall Aron komma, och hans söner, och de skall ta ner den täckande förlåten, och täcka vittnesbördets ark med den:

6 Och skall lägga däröver ett täckelse av grävlingsskinn, och skall breda ut över *det* ett helt och hållet blått kläde, och skall sätta in dess stänger.

7 Och över skådebrödsbordet skall de breda ut ett blått kläde, och på det ställa faten, och skedarna, och skålarna, och lock till att täcka med: och det ständiga brödet skall vara på det:

8 Och de skall breda ut över dem ett scharlakansrött kläde, och täcka över detta med ett täckelse av grävlingsskinn, och skall sätta in dess stänger.

9 Och de skall ta ett blått kläde, och täcka över ljusets ljusstake, och dess lampor, och dess tänger, och dess släckbrickor, och alla dess oljekärl, med vilka de tjänar därvid:

10 Och de skall lägga den och alla dess tillbehör i ett täckelse av grävlingsskinn, och skall lägga *den* på en bår.

11 Och över det gyllene altaret skall de breda ut ett blått kläde, och täcka

det med ett täckelse av grävlingsskinn, och skall sätta dit dess stänger:

12 Och de skall ta alla tjänsteredskap, varmed de tjänar i helgedomen, och lägga *dem* i ett blått kläde, och täcka dem med ett täckelse av grävlingsskinn, och skall lägga *dem* på en bår:

13 Och de skall ta bort askan från altaret, och breda ut ett purpurrött kläde över det:

14 Och de skall lägga alla dess föremål på det, varmed de tjänar runt det, *ja* rökelsekaren, köttgafflarna, och skovlarna, och skålarna, altarets alla föremål; och de skall breda ut över det ett täckelse av grävlingsskinn, och sätta dit dess stänger.

15 Och när Aron och hans söner har hört upp med att täcka över helgedomen, och helgedomens alla föremål, då lägret ska bryta upp; efter det, skall Kohaths söner komma för att bära *detta*: men de skall inte vidröra *något* heligt ting, att de inte ska dö. Dessa *ting är* Kohaths söners börda i församlingens tabernakel.

16 Och till Eleazars, prästen Arons sons, ämbete *angår* oljan till ljuset, och den ljuvliga rökelsen, och det dagliga matoffret, och smörjelseoljan, *och* tillsyn över hela tabernaklet, och över allt som *är* i det, över helgedomen och dess föremål.

17 Och HERREN talade till Mose och till Aron, sägande,

18 Hugg ni inte av kohathiternas familjers stam ifrån leviterna:

19 Utan gör så här med dem, att de må leva, och inte dö, när de närmar sig de högheliga tingen: Aron och hans söner skall gå in, och tillsätta var och en av dem till hans tjänst och till hans börda:

20 Men de skall inte gå in till att se när de heliga tingen blir övertäckta, att de inte ska dö.

21 Och HERREN talade till Mose, sägande,

22 Räkna också ihop summan av Gershons söner, alltigenom deras faders hus, efter deras familjer;

23 Från trettio år gammal och uppåt tills femtio år gammal skall du räkna dem; alla som går in till att utföra tjänstgöringen, till att utföra arbetet i församlingens tabernakel.

24 Detta *är* gershoniternas familjers tjänstgöring, *när det gäller* att tjäna, och gällande bördor:

25 Och de skall bära tabernaklets våder, och församlingens tabernakel, dess täckelse, och täckelset av grävlingsskinnen som *är* ovanpå över det, och förhänget för dörren till församlingens tabernakel.

26 Och gårdens omhängen, och förhänget för gårdens ports dörr, som *finns* vid tabernaklet och vid altaret runtom, och deras linor, och deras tjänstgörings alla redskap, och allt som är gjort för dem: så skall de tjäna.

27 All tjänstgöring av gershoniternas söner skall ske på order av Aron och hans söner, gällande alla deras

bördor, och all deras tjänst: och ni skall beordra till dem alla deras bördor med befallning.

28 Detta *är* Gershons söners familjers tjänstgöring i församlingens tabernakel: och deras åliggande *skall vara* under *ledning* av Ithamars, prästen Aron sons, hand.

29 Gällande Meraris söner, skall du räkna dem efter deras familjer, genom deras fäders hus;

30 Från trettio år gammal och uppåt ända till femtio år gammal skall du räkna dem, var och en som går in i tjänstgöringen, till att utföra församlingens tabernakels arbete.

31 Och detta *är* deras bördas ansvar, allt vad som hör till deras tjänstgöring i församlingens tabernakel; tabernaklets brädor, och dess stänger, och dess stolpar, och dess socklar,

32 Och gårdens stolpar runt omkring, och deras socklar, och deras pluggar, och deras linor, med alla deras tillbehör, och med allt deras arbete: och ni skall räkna *alla* tillbehör som hör till deras bördas ansvar.

33 Detta *är* Meraris söners familjers tjänstgöring, allt vad som hör till deras tjänst, i församlingens tabernakel, under Ithamars, prästen Arons sons, hand.

34 Och Mose och Aron och församlingens främsta räknade kohathiternas söner efter deras familjer, och efter deras fäders hus,

35 Från trettio år gammal och uppåt,

ända till femtio år gammal, var och en som träder in i tjänstgöringen, till arbetet i församlingens tabernakel:

36 Och de som blev räknade till dem, enligt deras familjer, var 2 750.

37 Dessa *var* de som blev räknade av kohathiternas familjer, alla som skulle göra tjänst i församlingens tabernakel, vilka Mose och Aron räknade enligt HERRENS befallning genom Moses hand.

38 Och de som blev räknade av Gershons söner, alltigenom deras familjer, och genom deras fäders hus,

39 Från trettio år gammal och uppåt, ända till femtio år gammal, var och en som träder i tjänst till arbetet i församlingens tabernakel,

40 Ja de som blev räknade till dem, alltigenom deras familjer, genom deras fäders hus, var 2 630.

41 Dessa *är* de som blev räknade av Gershons söners familjer, alla som skulle tjänstgöra i församlingens tabernakel, vilka Mose och Aron räknade enligt HERRENS befallning.

42 Och de som blev räknade av Meraris söners familjer, alltigenom deras familjer, genom deras fäders hus,

43 Från trettio år gammal och uppåt, ända till femtio år gammal, var och en som träder i tjänst till arbetet i församlingens tabernakel,

44 Ja de som blev räknade till dem efter sina familjer var 3 200.

45 Dessa *är* de som blev räknade av Meraris söners familjer, vilka Mose

och Aron räknade enligt HERRENS ord genom Moses hand.

46 Alla de som blev räknade av leviterna, vilka Mose och Aron och Israels främsta räknade, efter deras familjer, och efter deras fäders hus,
47 Från trettio år gammal och uppåt ända till femtio år gammal, var och en som kom för att utföra tjänstgöringens arbete, och bördans arbete i församlingens tabernakel,
48 Ja de som blev räknade till dem, var 8 580.

49 Enligt HERRENS befallning blev de räknade genom Moses hand, var och en enligt sin tjänst, och enligt sin börda: så blev de räknade av honom, såsom HERREN befälde Moses.

Kapitel 5

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Befall Israels barn, att de ska skaffa bort ur lägret varje spetälsk, och var och en som har en flytning, och vemhelst som är besudlad av den döda:

3 Både man och kvinna skall ni skaffa bort, utanför lägret skall ni sätta dem; att de inte ska besudla sina läger, mitt i vilka jag bor.

4 Och Israels barn gjorde så, och skaffade bort dem *till en plats* utanför lägret: såsom HERREN talade till Mose, så gjorde Israels barn.

5 Och HERREN talade till Mose, sägande,

6 Tala till Israels barn, När en man eller kvinna skall begå någon synd som människor begår, så att begå en överträdelse mot HERREN, och den personen är skyldig;

7 Då skall de bekänna sin synd som de har begått: och han skall återgälda sin överträdelse med dess fulla belopp, och lägga till en femtedel av det till det, och ge *det* åt *honom* mot vilken han har överträtt.

8 Men ifall mannen inte har någon bördeman att återgälda överträdelsen till, låt *då* överträdelsen återgäldas till HERREN, *ja* till prästen; utöver försoningsbaggen, varmed försoning skall bringas för honom.

9 Och varje offer utav Israels barns alla heliga ting, som de hämtar till prästen, skall vara hans.

10 Och var mans helgade ting skall vara hans: vadhelst som någon man ger prästen, det skall vara hans.

11 Och HERREN talade till Mose, sägande,

12 Tala till Israels barn, och säg till dem, Ifall någon mans hustru ska vika av, och begå en överträdelse mot honom,

13 Och en man ska ligga med henne på köttsligt vis, och det ska vara gömt från hennes makes ögon, och *det* hemlighålls, och hon ska vara besudlad, och *det* inte ska *finnas* något vittne mot henne, inte heller har hon blivit tagen *på bar gärning*;

14 Och svartsjukans ande kommer över honom, och han är svartsjuk för sin hustru, och hon är besudlad: eller ifall svartsjukans ande kommer över

honom, och han är svartsjuk för sin hustru, och hon inte är besudlad:

15 Då skall mannen hämta sin hustru till prästen, och han skall hämta hennes offer för henne, en *tiondels* efah kornmjöl; han skall inte hälla någon olja på det, eller lägga rökelse på det; ty det *är* ett svartsjukeoffer, ett åminnelseoffer, bringande missgärning i åminnelse.

16 Och prästen skall föra fram henne, och ställa henne inför HERREN:

17 Och prästen skall ta heligt vatten i ett lerkärl; och av stoftet som finns på tabernaklets golv skall prästen ta, och lägga *det* i vattnet:

18 Och prästen skall ställa kvinnan inför HERREN, och avhölja kvinnans huvud, och lägga åminnelseoffret i hennes händer, vilket *är* svartsjukeoffret: och prästen skall ha i sin hand det bittra vattnet som vållar förbannelsen:

19 Och prästen skall befalla henne genom en ed, och säga till kvinnan, Om ingen man har legat med dig, och om du inte har avvikit till orenhet *med en annan* i stället för din make, var du *då* fri från detta bittra vatten som vållar förbannelsen:

20 Men om du har avvikit *till en annan* istället för din make, och om du har blivit besudlad, och någon man har legat med dig förutom din make:

21 Då skall prästen befalla kvinnan med en förbannelseed, och prästen skall säga till kvinnan, HERREN

göre dig till en förbannelse och *till* en ed bland ditt folk, när HERREN får ditt lår att ruttna, och din buk att svälla upp;

22 Och detta vatten som vållar förbannelsen skall gå in i ditt inre, så att få *din* buk att svälla upp, och *ditt* lår att ruttna: Och kvinnan skall säga, Amen, amen.

23 Och prästen skall skriva ner dessa förbannelser i en bok, och han skall radera ut *dem* med det bittra vattnet:

24 Och han skall få kvinnan att dricka det bittra vattnet som vållar förbannelsen: och vattnet som vållar förbannelsen skall gå in i henne, *och bli* bittert.

25 Sedan skall prästen ta svartsjukeoffret från kvinnans hand, och skall vifta offret inför HERREN, och offra det på altaret:

26 Och prästen skall ta en handfull av offret, *ja* åminnelsen av det, och bränna upp *det* på altaret, och skall därefter få kvinnan att dricka vattnet.

27 Och när han har fått henne att dricka vattnet, då skall det ske, *att*, ifall hon är besudlad, och har begått överträdelse mot sin make, att det vattnet som vållar förbannelsen skall gå in i henne, *och bli* bittert, och hennes buk skall svälla upp, och hennes lår skall ruttna: och den kvinnan skall bli till en förbannelse bland sitt folk.

28 Och ifall kvinnan inte är besudlad, utan är ren; då skall hon vara fri, och skall föda säd.

29 Detta *är* lagen om svartsjukor, när en hustru viker av *till en annan* i

stället för sin make, och är besudlad;
30 Eller när svartsjukans ande
kommer över honom, och han är
svartsjuk över sin hustru, och skall
ställa kvinnan inför HERREN, och
prästen skall göra med henne allt
som står i denna lag.

31 Då skall mannen vara oskyldig
till missgärning, och denna kvinna
skall bära sin missgärning.

Kapitel 6

1 Och HERREN talade till Mose,
sägande,

2 Tala till Israels barn, och säg till
dem, När antingen en man eller
kvinna skall avskilja *sig* så att
avlägga ett nazaritlöfte, att avskilja
sig åt HERREN.

3 *Då* skall han avskilja *sig* från vin
och stark dryck, och skall inte dricka
någon vinäger av vin, eller vinäger
av stark dryck, inte heller skall han
dricka någon *slags* dryck av druvor,
eller äta *vare sig* färska druvor, eller
torkade.

4 *Under* sitt avskiljandes alla dagar
skall han inte äta något som är gjort
av vinträdet, från kärnorna ända till
skalen.

5 *Under* sitt avskiljandelöftes alla
dagar skall ingen rakkniv komma på
hans huvud: tills dagarna uppfylls,
under vilka han avskiljer *sig* åt
HERREN, han skall vara helig, *och*
skall låta sitt huvuds hårlockar växa.

6 Alla de dagar som han avskiljer *sig*
åt HERREN skall han inte komma

nära inpå någon död kropp.

7 Han skall inte göra sig oren för sin
far, eller för sin mor, för sin bror,
eller för sin syster, när de dör:
eftersom hans Guds vigning *finns* på
hans huvud.

8 *Under* alla hans avskiljandes dagar
är han helig åt HERREN.

9 Och ifall någon man ska dö
mycket plötsligt vid honom, och han
har besudlat sin vignings huvud; då
skall han raka sitt huvud på sin
reningsdag, på sjunde dagen skall
han raka det.

10 Och på den åttonde dagen skall
han hämta två turturduvor, eller två
unga duvor, till prästen, till
församlingens tabernakels dörr:

11 Och prästen skall offra den ena
till ett syndoffer, och den andra till
ett brännoffer, och bringa försoning
för honom, därför att han syndade
genom den döda, och skall helga sitt
huvud på samma dag.

12 Och han skall viga åt HERREN
sitt avskiljandes dagar, och skall
hämta ett årsgammalt lamm till ett
överträdelseoffer: men de dagar som
var innan skall gå förlorade,
eftersom hans avskiljande
besudlades.

13 Och detta *är* nazaritens lag, när
hans avskiljandes dagar är uppfyllda:
han skall föras till församlingens
tabernakels dörr:

14 Och han skall föra fram sitt offer
till HERREN, ett årsgammalt felfritt
lamm av hankön till ett brännoffer,
och ett årsgammalt felfritt lamm av
honkön till ett syndoffer, och en

felfri bagge till fredsoffer,
15 Och en korg med osyrat bröd,
kakor av fint mjöl blandade med
olja, och tunnkakor av osyrat bröd
smorda med olja, och deras matoffer,
och deras dryckesoffer.

16 Och prästen skall föra fram *dem*
inför HERREN, och skall offra hans
syndoffer, och hans brännoffer:

17 Och han skall offra baggen *till* ett
fredsoffersoffer åt HERREN,
tillsammans med korgen med osyrat
bröd: prästen skall också offra hans
matoffer, och hans dryckesoffer.

18 Och nazariten skall raka sitt
avskiljandes huvud *vid*
församlingens tabernakels dörr, och
skall ta sitt avskiljandes huvudhår,
och lägga *det* på den elden som *är*
under fredsoffersoffret.

19 Och prästen skall ta baggens
kokta bog, och en osyrad kaka ur
korgen, och en osyrad tunnkaka, och
skall lägga *detta* i nazaritens händer,
efter *att* hans avskiljandes *hår* är
avrakat:

20 Och prästen skall vifta dem *till* ett
viftoffer inför HERREN: *detta är*
heligt för prästen, tillsammans med
viftbringan och hävbogen: och efter
detta må nazariten dricka vin.

21 *Detta är* lagen för nazariten som
har avlagt ett löfte, *och om* hans
offer åt HERREN för sitt
avskiljande, förutom *det* som hans
hand skall skaffa: enligt det löfte
som han avlade, så måste han *också*
göra, enligt sitt avskiljandes lag.

22 Och HERREN talade till Mose,
sägande,

23 Tala till Aron och till hans söner,
sägande, På *detta* vis skall ni
välsigna Israels barn, sägande till
dem,

24 HERREN välsigne dig, och
bevare dig:

25 HERREN låte sitt ansikte lysa
över dig, och vare dig nådig:

26 HERREN upplyfte sitt anlete mot
dig, och give dig frid.

27 Och de skall sätta mitt namn på
Israels barn; och jag kommer
välsigna dem.

Kapitel 7

1 Och det inträffade på den dag då
Mose helt och hållet hade rest upp
tabernaklet, och hade smort det, och
helgat det, och alla dess tillbehör,
både altaret och alla dess föremål,
och hade smort dem, och helgat
dem;

2 Att Israels furstar, huvuden för sina
fäders hus, vilka *var* stammarnas
furstar, och *var satta* över dem som
blev räknade, offrade:

3 Och de hämtade sitt offer inför
HERREN, sex övertäckta vagnar,
och tolv oxar; en vagn för två utav
furstarna, och en oxe åt var och en:
och de förde fram dem inför
tabernaklet.

4 Och HERREN talade till Mose,
sägande,

5 Tag *detta* av dem, att de må vara
till för att utföra församlingens
tabernakels tjänstgöring; och du
skall ge dem åt leviterna, åt var man

enligt hans tjänst.

6 Och Mose tog vagnarna och oxarna, och gav dem åt leviterna.

7 Två vagnar och fyra oxar gav han åt Gershons söner, enligt deras tjänst:

8 Och fyra vagnar och åtta oxar gav han åt Meraris söner, enligt deras tjänst, under Ithamars, prästen Arons sons, hand.

9 Men åt Kohaths söner gav han ingen: eftersom den tjänsten i helgedomen hörande till dem *var sådan att* de skulle bära på sina axlar.

10 Och furstarna förde fram för altarets tillägnan på den dagen då det smordes, ja furstarna förde fram sitt offer inför altaret.

11 Och HERREN sade till Mose, De skall föra fram sitt offer, var furste på sin dag, för altarets tillägnan.

12 Och han som förde fram sitt offer första dagen var Nahshon, Amminadabs son, av Judah stam:

13 Och hans offer *bestod av* ett silverfat, vars vikt *var 130 siklar*, en silverskål på 70 siklar, enligt helgedomens *sikelvikt*; båda två *var fulla med fint mjöl*, blandat med olja, till ett matoffer:

14 En sked utav tio *siklar* guld, full med rökelse:

15 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

16 En killing av getterna till ett syndoffer:

17 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var*

Nahshons, Amminadabs sons, offer.

18 På den andra dagen offrade Nethaneel, Zuars son, furste över Issachar:

19 Han förde fram *för* sitt offer ett silverfat, vars vikt *var 130 siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens *sikelvikt*; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

20 En guldsked om 10 *siklar*, full med rökelse:

21 En ung tjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

22 En killing av getterna till ett syndoffer:

23 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Nethaneels, Zuars sons, offer.

24 På den tredje dagen *offrade* Eliab, Helons son, Zebuluns barns furste:

25 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var 130 siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens *sikelvikt*; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

26 En guldsked om 10 *siklar*, full med rökelse:

27 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

28 En killing av getterna till ett syndoffer:

29 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Eliabs, Helons sons, offer.

30 På den fjärde dagen *offrade* Elizur, Shedeurs son, furste för

Reubens barn:

31 Hans offer *bestod av* ett silverfat med vikten 130 *siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

32 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

33 En ungtjur, en bagge, ett årgammalt lamm, till ett brännoffer:

34 En killing av getterna till ett syndoffer:

35 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årgamla lamm: detta *var* Elizurs, Shedeurs sons, offer.

36 På den femte dagen *offrade* Shelumiel, Zurishaddais son, furste för Simeons barn:

37 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens sikel; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

38 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

39 En ungtjur, en bagge, ett årgammalt lamm, till ett brännoffer:

40 En killing av getterna till ett syndoffer:

41 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årgamla lamm: detta *var* Shelumiels, Zurishaddais sons, offer.

42 På den sjätte dagen *offrade* Eliasaf, Deuels son, furste för Gads barn:

43 Hans offer *var* ett silverfat med vikten 130 *siklar*, en silverskål om

70 siklar, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

44 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

45 En ungtjur, en bagge, ett årgammalt lamm, till ett brännoffer:

46 En killing av getterna till ett syndoffer:

47 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årgamla lamm: detta *var* Eliasafs, Deuels sons, offer.

48 På den sjunde dagen *offrade* Elishama, Ammihuds son, furste för Efraims barn:

49 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

50 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

51 En ungtjur, en bagge, ett årgammalt lamm, till ett brännoffer:

52 En killing av getterna till ett syndoffer:

53 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årgamla lamm: detta *var* Elishamas, Ammihuds sons, offer.

54 På den åttonde dagen *offrade* Gamaliel, Pedahzurs son, furste för Manasseh barn:

55 Hans offer *bestod av* ett silverfat med vikten 130 *siklar*, en silverskål om 70 siklar, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint

mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

56 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

57 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

58 En killing av getterna till ett syndoffer:

59 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Gamaliels, Pedahzurs sons, offer.

60 På den nionde dagen *offrade* Abidan, Gideonis son, furste för Benjamins barn:

61 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om 70 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

62 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

63 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

64 En killing av getterna till ett syndoffer:

65 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Abidans, Gideonis sons, offer.

66 På den tionde dagen *offrade* Ahiezer, Ammishaddais son, furste för Dans barn:

67 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om 70 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

68 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

69 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

70 En killing av getterna till ett syndoffer:

71 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Ahiezers, Ammishaddais sons, offer.

72 På den elfte dagen *offrade* Pagiels, Okrans son, furste för Ashers barn:

73 Hans offer *var* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om

70 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

74 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

75 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

76 En killing av getterna till ett syndoffer:

77 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Pagiels, Okrans sons, offer.

78 På den tolfte dagen *offrade* Ahira, Enans son, furste för Naftali barn:

79 Hans offer *bestod av* ett silverfat, vars vikt *var* 130 *siklar*, en silverskål om 70 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt; båda två fulla med fint mjöl, blandat med olja, till ett matoffer:

80 En gyllene sked om 10 *siklar*, full med rökelse:

81 En ungtjur, en bagge, ett årsgammalt lamm, till ett brännoffer:

82 En killing av getterna till ett syndoffer:

83 Och till ett fredsoffersoffer, två oxar, fem baggar, fem getabockar, fem årsgamla lamm: detta *var* Ahiras, Enans sons, offer.

84 Detta *var* altarets tillägnan, på den dag då det blev smort, från Israels furstar: tolv silverfat, tolv silverskålar, tolv guldscedar:

85 Varje silverfat *vägande* 130 *siklar*, varje skål 70: alla silverföremål *vägde tillsammans* 2400 *siklar*, enligt helgedomens sikelvikt:

86 De gyllene skedarna *var* tolv, fulla med rökelse, *vägande* 10 *siklar* *var*, enligt helgedomens sikelvikt: allt guldet i skedarna *var tillsammans* 120 *siklar*.

87 Alla oxar till brännoffret *var* tolv tjurar, baggarna tolv, de årsgamla lammen tolv, med tillhörande matoffer: och killingarna av getterna till syndoffer *var* tolv.

88 Och alla oxar för fredsoffersoffret *var* 24 tjurar, baggarna 60, getabockarna 60, de årsgamla lammen 60. Detta *var* altarets tillägnan, efter att det smordes.

89 Och när Mose hade gått in till församlingens tabernakel för att tala med honom, då hörde han rösten av en talande till honom ifrån barmhärtighetsstolen som *var* ovanpå vittnesbördets ark, från mellan de två keruberna: och han talade till honom.

Kapitel 8

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Tala till Aron, och säg till honom, När du tänder lamporna, skall de sju lamporna ge ljus över *platsen* mittemot ljusstaken.

3 Och Aron gjorde så; han tände dess lampor över *platsen* mittemot ljusstaken, såsom HERREN befallde Mose.

4 Och denna ljusstakes verk *var gjort* av hamrat guld, till dess skaft, till dess blommor, *var* hamrat arbete: enligt den förebild som HERREN hade visat Mose, så gjorde han ljusstaken.

5 Och HERREN talade till Mose, sägande,

6 Tag leviterna ifrån Israels barn, och rena dem.

7 Och så skall du göra med dem, för att rena dem: Stänk reningsvatten på dem, och låt dem raka av allt *hår från* sitt kött, och låt dem tvätta sina kläder, och *så* göra sig rena.

8 Låt dem sedan ta en ungtjur med tillhörande matoffer, *ja* fint mjöl blandat med olja, och du skall ta en annan ungtjur till ett syndoffer.

9 Och du skall föra fram leviterna inför församlingens tabernakel: och du skall samla ihop Israels barns hela församling:

10 Och du skall föra fram leviterna inför HERREN: och Israels barn skall lägga sina händer på leviterna:

11 Och Aron skall offra leviterna

inför HERREN *som* ett offer av Israels barn, att de må utföra HERRENS tjänstgöring.

12 Och leviterna skall lägga sina händer på tjurarnas huvuden: och du skall offra den ene *till* ett syndoffer, och den andre *till* ett brännoffer, åt HERREN, för att bringa försoning för leviterna.

13 Och du skall ställa leviterna inför Aron, och inför hans söner, och offra dem *som* ett offer åt HERREN.

14 Så skall du avskilja leviterna ifrån Israels barn: och leviterna skall vara mina.

15 Och efter det skall leviterna gå in för att förrätta tjänst i församlingens tabernakel: och du skall rena dem, och offra dem *som* ett offer.

16 Ty de är helt och hållet givna mig ifrån Israels barn; i stället för sådana som öppnar vart och ett moderliv, *ja i stället för* den förstfödde utav alla Israels barn, har jag tagit dem åt mig.

17 Ty allt förstfött av Israels barn *är* mitt, *både* människa och djur: på den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag dem åt mig själv.

18 Och jag har tagit leviterna i stället för allt förstfött av Israels barn.

19 Och jag har gett leviterna *som* en gåva åt Aron och åt hans söner ifrån Israels barn, till att utföra Israels barns tjänstgöring i församlingens tabernakel, och för att bringa försoning för Israels barn: att det inte ska komma någon plåga bland Israels barn, när Israels barn närmar sig till helgedomen.

20 Och Mose, och Aron, och Israels barns hela församling, gjorde med leviterna enligt allt som HERREN befälde beträffande leviterna, så gjorde Israels barn med dem.

21 Och leviterna renades, och de tvättade sina kläder; och Aron offrade dem *som* ett offer inför HERREN; och Aron bringade försoning för dem till att rena dem.

22 Och efter det gick leviterna in för att utföra sin tjänst i församlingens tabernakel inför Aron, och inför hans söner: såsom HERREN hade befällt Mose angående leviterna, så gjorde de med dem.

23 Och HERREN talade till Mose, sägande,

24 Detta *är det* som *hör* till leviterna: från tjugofem år gammal och uppåt skall de gå in för att vänta på församlingens tabernakels tjänstgöring:

25 Och från åldern femtio år skall de höra upp med att vänta på *dess* tjänstgöring, och skall inte längre tjäna:

26 Utan skall tjäna med sina bröder i församlingens tabernakel, med att vakta på uppdraget, och skall inte utföra någon tjänstgöring. Så skall du göra med leviterna angående deras uppdrag.

Kapitel 9

1 Och HERREN talade till Mose i Sinais ödemark, under det andra årets första månad efter *att* de hade

kommit ut ur Egyptens land,
sägande,

2 Låt Israels barn också hålla
påskhögtiden på dess bestämda tid.

3 På denna månads fjortonde dag, på
kvällen, skall ni hålla den på dess
bestämda tid: enligt alla dess riter,
och enligt alla dess ceremonier, skall
ni hålla den.

4 Och Mose talade till Israels barn,
att de skulle hålla påsken.

5 Och de höll påskhögtiden på den
första månadens fjortonde dag, på
kvällen, i Sinais ödemark: allt i
enlighet med *det* som HERREN
befalldes Mose, så gjorde Israels
barn.

6 Och det fanns vissa män, som var
besudlade av en mans döda kropp, så
att de inte kunde hålla påsken på den
dagen: och de kom inför Mose och
inför Aron på den dagen:

7 Och de männen sade till honom, Vi
har blivit besudlade av en mans döda
kropp: varför *skulle* vi hindras, så att
vi inte må föra fram ett HERRENS
offer, på dess bestämda tid, bland
Israels barn?

8 Och Mose sade till dem, Stå still,
och jag skall höra vad HERREN
skall befälla om er.

9 Och HERREN talade till Mose,
sägande,

10 Tala till Israels barn, sägande,
Ifall någon man av er eller av era
efterkommande skall bli oren på
grund av en död kropp, eller *ska*
vara på en resa långt borta, skall han
ändock hålla påsken åt HERREN.

11 På den andra månadens fjortonde

dag, på kvällen, skall de hålla den,
och äta det med osyrat bröd och
bittra örter.

12 De skall inte lämna kvar något av
det till morgonen, eller bryta något
ben på det: enligt påskens alla
förordningar skall de hålla den.

13 Men den man som *är* ren, och
inte är på resa, och låter bli att hålla
påsken, ja samme själ skall huggas
av ifrån hans folk: eftersom han inte
hämtade fram HERRENS offer på
dess bestämda tid, den mannen skall
bära sin synd.

14 Och om en främling skall vistas
bland er, och skall hålla påsken åt
HERREN; enligt påskens
förordning, och på dess vis, så skall
han göra: ni skall ha en *och samma*
förordning, både för främlingen, och
för honom som föddes i landet.

15 Och på den dag då tabernaklet
restes upp övertäckte molnskyn
tabernaklet, *närmare bestämt*,
vittnesbördets tält: och på kvällen
var det över tabernaklet liksom
uppsynen av eld, intill morgonen.

16 Så var det alltid: molnskyn
övertäckte det *om dagen*, och
uppsynen av eld om natten.

17 Och när molnskyn togs upp från
tabernaklet, då, efter det, färdades
Israels barn: och på den plats där
molnskyn stannade, där slog Israels
barn upp sina tält.

18 På HERRENS befallning
färdades Israels barn, och på
HERRENS befallning slog de läger:
så länge som molnskyn stannade
kvar över tabernaklet vilade de i sina

tält.

19 Och när molnskyn dröjde kvar länge över tabernaklet *under* många dagar, då vaktade Israels barn på HERRENS uppdrag, och färdades inte.

20 Och *så* var det, när molnskyn blev kvar några dagar över tabernaklet; enligt HERRENS befallning stannade de *då* kvar i sina tält, och enligt HERRENS befallning bröt de upp.

21 Och *så* var det, när molnskyn stannade från kvällen till morgonen, och *då* molnskyn togs upp på morgonen, då bröt de upp: vare sig *det skedde* på dagen eller om natten att molnskyn togs upp, *så* bröt de upp.

22 Eller *vare sig det var* två dagar, eller en månad, eller ett år, som molnskyn dröjde kvar över tabernaklet, stannande kvar över det, *så* förblev Israels barn i sina tält, och bröt inte upp: men när den togs upp, bröt de upp.

23 På HERRENS befallning vilade de i sina tält, och på HERRENS befallning bröt de upp: de vaktade på HERRENS uppdrag, efter HERRENS befallning genom Moses hand.

Kapitel 10

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Gör dig två silvertrumpeter; av ett helt stycke skall du göra dem: att du

må använda dem till församlingens sammankallande, och till lägrens resande.

3 Och när de skall blåsa i dem, skall hela församlingen samla sig till dig vid församlingens tabernakels dörr.

4 Och ifall de *endast* ska blåsa i ena *trumpeten*, då skall furstarna, *vilka är* huvuden för Israels tusental, samla sig till dig.

5 När ni ska blåsa en larmsignal, då skall de lägren som ligger i de östra delarna bryta upp. 6 När ni ska blåsa en larmsignal för andra gången, då skall lägren som ligger på södra sidan bryta upp: de skall blåsa en larmsignal för deras resor.

7 Men när församlingen ska sammankallas, skall ni blåsa, men ni skall inte ljuda en larmsignal.

8 Och Arons söner, prästerna, skall blåsa i trumpeterna; och de skall för er vara till en evig förordning alltigenom era generationer.

9 Och ifall ni ska dra ut till krig i ert land mot fienden som förtrycker er, då skall ni blåsa en larmsignal med trumpeterna; och ni skall bli ihågkomna inför HERREN er Gud, och ni skall bli räddade från era fiender.

10 Också på er glädjedag, och på era högtidsdagar, och vid inledningarna av era månader, skall ni blåsa i trumpeterna över era brännoffer, och över era fredsoffersoffer; att de må vara er till en åminnelse inför er Gud: jag *är* HERREN er Gud.

11 Och det inträffade på den andra månadens tjugonde *dag*, under det

andra året, att molnskyn togs upp ifrån vittnesbördets tabernakel.

12 Och Israels barn tog sina resor ut ur Sinais vildmark; och molnskyn vilade i Parans ödemark.

13 Och de tog först sin resa enligt HERRENS befallning genom Moses hand.

14 Först i *ordningen* drog Judah barns lägers fana fram, enligt sina härar: och över hans här *var* Nahshon, Amminadabs son, *satt*.

15 Och över Issachars barns stams här *var* Nethaneel, Zuars son, *satt*.

16 Och över Zebulun's barns stams här *var* Eliab, Helons son, *satt*.

17 Och tabernaklet togs ner; och Gershons söner och Meraris söner bröt upp, bärande på tabernaklet.

18 Och Reubens lägers fana drog fram enligt sina härar: och över hans här *var* Elizur, Shedeurs son, *satt*.

19 Och över Simeons barns stams här *var* Shelumiel, Zurishaddais son, *satt*.

20 Och över Gads barns stams här *var* Eliasaf, Deuels son, *satt*.

21 Och kohathiterna bröt upp, bärande på helgedomen: och *de andra* satte upp tabernaklet innan de kom.

22 Och Efraims barns lägers fana bröt upp enligt sina härar: och över hans här *var* Elishama, Ammihuds son, *satt*.

23 Och över Manasseh barns stams här *var* Gamaliel, Pedahzurs son, *satt*.

24 Och över Benjamins barns stams här *var* Abidan, Gideonis son, *satt*.

25 Och *sedan* Dans barns lägers fana, *som var* eftertruppen för alla lägren, alltigenom deras härar: och över hans här *var* Ahiezer, Ammishaddais son, *satt*.

26 Och över Ashers barns stams här *var* Pagiel, Okrans son, *satt*.

27 Och över Naftali barns stams här *var* Ahira, Enans son, *satt*.

28 Så *gick det till med* Israels barns färder, enligt sina härar, när de bröt upp.

29 Och Mose sade till Hobab, *som var* son till midianiten Ragucl, Moses svärfar, Vi färdas till den plats om vilken HERREN sade, Jag kommer ge er den: kom du med oss, och vi skall göra dig gott: ty HERREN har talat gott angående Israel.

30 Och han sade till honom, Jag kommer inte gå *med er*; utan jag kommer ge mig av till mitt eget land, och till min släkt.

31 Och han sade, Lämna oss inte, jag ber dig; eftersom du vet hur vi ska slå läger i ödemarken, och du må vara i stället för ögon åt oss.

32 Och det skall ske, ifall du ska gå med oss, ja, det skall ske, att den godhet *som* HERREN skall göra mot oss, detsamma kommer vi *också* göra mot dig.

33 Och de gav sig av från HERRENS berg, tre dagsresor: och HERRENS förbundsark gick framför dem under de tre dagsresorna, för att utse en viloplats åt dem.

34 Och HERRENS molnsky *var* över dem om dagen, när de bröt upp

från lägret.

35 Och det skedde, då arken bröt upp, att Mose sade, Res dig, HERRE, och låt dina fiender skingras; och låt dem som hatar dig fly för dig.

36 Och när den vilade, sade han, Vänd åter, O HERRE, till Israels många tusenden.

Kapitel 11

1 Och *när* folket klagade, misshagade det HERREN: och HERREN hörde *det*; och hans vrede upptändes; och HERRENS eld brann bland dem, och förtärde *dem som var* i de yttersta delarna av lägret.

2 Och folket ropade till Mose; och när Mose bad till HERREN, släcktes elden.

3 Och han kallade platsens namn för Taberah: eftersom HERRENS eld brann bland dem.

4 Och den blandade folkhopan som *fanns* bland dem greps av begär: och också Israels barn grät igen, och sade, Vem skall ge oss kött att äta?

5 Vi minns fisken, som vi åt gratis i Egypten; gurkorna, och melonerna, och purjolökarna, och lökarna, och vitlöken:

6 Men nu *är* vår själ uttorkad: *det finns* ingenting alls *inför* våra ögon förutom detta manna.

7 Och mannat *var* likt korianderfrö, och dess färg såsom färgen hos bdellium.

8 Och folket gick omkring, och

samlade *det*, och malde *det* i kvarnar, eller stötte *det* i en mortel, och bakade *det* i pannor, och gjorde kakor av *det*: och dess smak var som smaken av färsk olja.

9 Och när daggen föll över lägret om natten, föll mannat på den.

10 Sedan hörde Mose folket gråta alltigenom sina familjer, var man vid ingången till sitt tält: och HERRENS vrede upptändes väldeliga; också Mose var misshagad.

11 Och Mose sade till HERREN, Varför har du ansatt din tjänare? Och varför har jag inte funnit favör i din åsyn, att du lägger bördan av allt detta folket på mig?

12 Har jag avlat allt detta folk? Har jag fött dem, att du skulle säga till mig, Bär dem i din famn, såsom en vårdande far bär på spenabarnet, till det land som du svor *att ge* åt deras fäder?

13 Varifrån skulle jag få kött till att ge åt allt detta folk? Ty de gråter för mig, sägande, Ge oss kött, att vi må äta.

14 Jag förmår inte att bära hela detta folk ensam, ty *det är* för tungt för mig.

15 Och ifall du ska handla så med mig, döda mig *hellre*, jag ber dig, rakt upp och ner, ifall jag har funnit favör i din åsyn; och låt mig inte *få* se mitt elände.

16 Och HERREN sade till Mose, Samla till mig sjuttio män av Israels äldste, som du vet hör till folkets äldste, och *är* ämbetsmän över dem; och hämta dem till församlingens

tabernakel, att de må stå där med dig.

17 Och jag kommer komma ner och tala med dig där: och jag kommer ta av den ande som *är* över dig, och kommer lägga *den* över dem; och de skall bära bördan av folket med dig, att du inte ska *behöva* bära *den* själv ensam.

18 Och säg du till folket, Helga er till i morgon, och ni skall *få* äta kött: ty ni har gråtit inför HERRENS öron, sägande, Vem skall ge oss kött att äta? Ty vi *hade det så* bra i Egypten: därför kommer HERREN ge er kött, och ni skall äta.

19 Ni skall inte äta *i* en dag, eller två dagar, eller fem dagar, inte heller *i* tio dagar, eller tjugo dagar;

20 Nej *utan* en hel månad, tills det ska komma ut ur era näsborrar, och det ska bli äckligt för er: därför att ni har föraktat HERREN som *är* bland er, och har gråtit inför honom, sägande, Varför drog vi ut från Egypten?

21 Och Mose sade, Folket, bland vilket jag *är*, är 600 000 man till fots; och du har sagt, Jag kommer ge dem kött, att de må äta *under* en hel månad.

22 Skall flockarna och hjordarna dödas för dem, så att räcka till åt dem? Eller skall all fisk i havet samlas ihop åt dem, så att räcka till för dem?

23 Och HERREN sade till Mose, Har HERRENS hand blivit kort? Du skall nu *få* se huruvida mitt ord skall inträffa för dig eller inte.

24 Och Mose gick ut, och berättade för folket HERRENS ord, och samlade de sjuttio männen tillhörande folkets äldste, och ställde dem runt omkring tabernaklet.

25 Och HERREN kom ner i ett moln, och talade till honom, och tog av den ande som *var* över honom, och gav *den* åt de sjuttio äldste: och det inträffade, *att*, när den anden vilade över dem, profeterade de, och slutade inte.

26 Men två *av de* männen var kvar i lägret, den enes namn *var* Eldad, och den andres namn Medad: och anden vilade över dem; och de *hörde* till dem som var uppskrivna, men gick inte ut till tabernaklet: och de profeterade i lägret.

27 Och det sprang en ung man och berättade *detta* för Mose, och sade, Eldad och Medad profeterar i lägret.

28 Och Joshua, Nuns son, Mose tjänare, *en* av hans unga män, svarade och sade, Min herre Mose, förbjud dem.

29 Och Mose sade till honom, Avundas du för min skull? O om ändå allt HERRENS folk vore profeter, *och* att HERREN skulle lägga sin ande över dem!

30 Och Mose tog sig in i lägret, han och Israels äldste.

31 Och en vind drog fram från HERREN, och *den* förde *med sig* vaktlar från havet, och lät *dem* falla ner vid lägret, liksom en dagsresa på denna sidan, och liksom en dagsresa på den andra sidan, runt omkring lägret, och liksom två alnar *högt*

över markens yta.

32 Och folket stod upp hela den dagen, och hela *den* natten, och hela nästa dag, och de samlade upp vaktlarna: han som samlade minst samlade tio homer: och de bredde ut *dem* allt omkring åt sig själva runt lägret.

33 Och medan köttet ännu *var* mellan deras tänder, innan det blev tuggat, upptändes HERRENS vrede mot folket, och HERREN slog folket med en mycket stor plåga.

34 Och han kallade den platsens namn för Kibroth-Hattaavah: eftersom de där begravde det folket som lustade.

35 *Och* folket färdades från Kibroth-Hattaavah till Hazeroth; och stannade i Hazeroth.

Kapitel 12

1 Och Miriam och Aron talade emot Mose på grund av den etiopiska kvinnan som han hade gift sig med: ty han hade gift sig med en etiopisk kvinna.

2 Och de sade, Har HERREN verkligen bara talat genom Mose? Har han inte också talat genom oss? Och HERREN hörde *det*.

3 (Nu *var* mannen Mose väldigt ödmjuk, mer än alla *andra* män som *fanns* över jordens yta.)

4 Och HERREN talade plötsligt till Mose, och till Aron, och till Miriam, Kom ut ni tre till församlingens tabernakel. Och de tre kom ut.

5 Och HERREN kom ner i molnspelaren, och stod *vid* tabernaklets dörr, och kallade på Aron och Miriam: och de båda kom fram.

6 Och han sade, Hör nu mina ord: Om det finns en profet bland er, *då* kommer *jag*, HERREN, ge mig till känna för honom i en syn, *och* kommer tala till honom i en dröm.

7 *Men med* min tjänare Mose *är det* inte så, vilken *är* trofast i hela mitt hus.

8 *Utan* med honom kommer jag tala mun till mun, ja tydligt, och inte med dunkelt tal; och han skall se HERRENS gestalt: varför var ni *då* inte rädda att tala emot min tjänare Mose?

9 Och HERRENS vrede upptändes mot dem; och han gav sig av.

10 Och molnet försvann bort från tabernaklet; och, se, Miriam *blev* spetälsk, *vit* som snö: och Aron tittade på Miriam, och, se, *hon var* spetälsk.

11 Och Aron sade till Mose, Ack, min herre, jag ber dig, lägg inte den synden på oss, vari vi har handlat dåraktigt, och vari vi har syndat.

12 Låt inte henne bli såsom en död, hos vilken köttet är till hälften förtärt när han kommer ut ur sin mors livmoder.

13 Och Mose ropade till HERREN, sägande, Hela henne nu, O Gud, jag ber dig.

14 Och HERREN sade till Mose, Om hennes far endast hade spottat i hennes ansikte, skulle hon *då* inte

fått skämmas *i sju dagar*? Låt henne vara utestängd från lägret *i sju dagar*, och låt henne sedan bli mottagen *igen* efter det.

15 Och Miriam blev utestängd från lägret *i sju dagar*: och folket reste inte tills Miriam fördes in *igen*.

16 Och därefter bröt folket upp ifrån Hazeroth, och slog läger i Parans ödemark.

Kapitel 13

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Sänd du män, att de må undersöka Kanaans land, som jag ger åt Israels barn: av varje stam utav deras fäder skall ni sända en man, var och en en styresman bland dem.

3 Och på HERRENS befallning sände Mose dem ifrån Parans ödemark: alla de männen *var* huvuden för Israels barn.

4 Och dessa *var* deras namn: av Reubens stam, Shammua, Zackurs son.

5 Av Simeons stam, Shafat, Horis son.

6 Av Judah stam, Kaleb, Jefunnehs son.

7 Av Issachars stam, Igal, Josefs son.

8 Av Efraims stam, Oshea, Nuns son.

9 Av Benjamins stam, Palti, Rafus son.

10 Av Zebulun stam, Gaddiel, Sodis son.

11 Av Josefs stam, *närmare bestämt*, av Manasseh stam, Gaddi, Susis son.

12 Av Dans stam, Ammiel, Gemallis son.

13 Av Ashers stam, Sethur, Michaels son.

14 Av Naftali stam, Nahbi, Vofsis son.

15 Av Gads stam, Geuel, Machis son.

16 Dessa *är* namnen på de män som Mose sände för att bespeja landet. Och Mose kallade Oshea, Nuns son, för Jehoshua.

17 Och Mose sände dem till att bespeja Kanaans land, och sade till dem, Tag er upp denna *väg* söderut, och gå upp i berget:

18 Och betrakta landet, hurudant det *är*; och folket som bor i det, huruvida de *är* starka eller svaga, få eller många;

19 Och hurudant landet *är* som de bor i, huruvida det *är* gott eller dåligt; och hurudana städerna *är* som de bor i, om i tält, eller i fästningar;

20 Och hurudant landet *är*, om det *är* fett eller magert, om det finns trä i det, eller inte. Och var ni modiga, och hämta av landets frukt. Nu *var* tiden den tiden *då* de första druvorna mognade.

21 Så de drog upp, och undersökte landet från Zins vildmark till Rehob, där män far till Hamath.

22 Och de gick uppför genom *sydlandet*, och kom till Hebron; där Ahiman, Sheshai, och Talmai, Anaks barn, *var*. (Nu byggdes Hebron sju år före Zoan i Egypten.)

23 Och de kom till den bäcken Eshkol, och högg ner därifrån en

gren med en klase druvor, och de bar den mellan två på en stav; och *de tog med sig* av granatäpplena, och av fikonen.

24 Platsen blev kallad för Eshkolbäcken, på grund av den klasen druvor som Israels barn högg ner därifrån.

25 Och efter fyrtio dagar återvände de från att undersöka landet.

26 Och de gick och kom till Mose, och till Aron, och till Israels barns hela församling, till Parans ödemark, till Kadesh; och kom tillbaka *med* ord till dem, och till hela församlingen, och visade dem landets frukt.

27 Och de berättade för honom, och sade, Vi kom till det landet dit du sände oss, och det flödar sannerligen av mjölk och honung; och detta *är* dess frukt.

28 Dock *är* folket som bor i landet starkt, och städerna *är försedda med* murar, och väldigt stora: och dessutom såg vi Anaks barn där.

29 Amalekiterna bor i sydlandet: och hittiterna, och jebusiterna, och amoriterna, bor *uppe* i bergen: och kanaaniterna bor vid havet, och utmed Jordans gräns.

30 Och Kaleb stillade folket inför Mose, och sade, Låt oss dra upp på en gång, och ta det i besittning; ty vi förmår *gott och* väl att besegra det.

31 Men de män som gick upp med honom sade, Vi kan inte dra upp mot det folket; ty de *är* starkare än vi.

32 Och de förde fram en ond redogörelse om landet som de hade

undersökt för Israels barn, sägande, Landet, genom vilket vi har farit för att undersöka det, *är* ett land som äter upp sina invånare; och allt det folk som vi såg i det *är* resliga män. 33 Och vi såg jättarna där, Anaks söner, *som kommer* från jättarna: och vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi *också* i deras ögon.

Kapitel 14

1 Och hela församlingen höjde sin röst, och ropade; och folket grät den natten.

2 Och alla Israels barn knotade mot Mose och mot Aron: och hela församlingen sade till dem, O att vi hade fått dö i Egyptens land! Eller att vi hade fått dö i denna ödemark!

3 Och varför har HERREN fört oss till detta land, till att falla för svärdet, att våra hustrur och våra barn skulle bli till ett byte? Vore det inte bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?

4 Och de sade till varandra, Låt oss tillsätta en anförare, och låt oss vända tillbaka till Egypten.

5 Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför Israels barns hela församlings hop.

6 Och Joshua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnehs son, *som hörde* till dem som undersökte landet, rev sönder sina kläder:

7 Och de talade till Israels barns hela skara, sägande, Det landet, som vi

genomvandrade för att undersöka det, *är* ett mäktigt gott land.

8 Om HERREN har behag till oss, då kommer han föra in oss i detta land, och ge det till oss; ett land som flödar av mjölk och honung.

9 Gör ni bara inte uppror mot HERREN, frukta ni inte heller för landets folk; ty de *är till* bröd för oss: deras försvar har försvunnit ifrån dem, och HERREN *är* med oss: frukta dem inte.

10 Men hela församlingen befallde att stena dem med stenar. Och HERRENS härlighet visade sig i församlingens tabernakel inför alla Israels barn.

11 Och HERREN sade till Mose, Hur länge skall detta folk provocera mig? Och hur lång tid skall det gå innan de ska tro mig, efter alla de tecken som jag har visat bland dem?

12 Jag kommer slå dem med farsoten, och göra dem arvlösa, och kommer av dig göra en större och mäktigare nation än de.

13 Och Mose sade till HERREN, Då skall egyptierna *få* höra *det*, (ty du hämtade i din makt upp detta folk ifrån dem;)

14 Och de kommer berätta *det* för detta lands invånare: *ty* de har hört att du, HERRE, *är* ibland detta folk, att du HERRE *låter dig* bli sedd ansikte mot ansikte, och *att* din molnsky står *still* över dem, och *att* du går framför dem, om dagen i en molnpelare, och om natten i en eldpelare.

15 *Ifall* du nu skall döda *allt* detta

folket såsom *det vore* en *enda* man, då kommer nationerna, som har hört om din berömmelse, tala, sägande, 16 Eftersom HERREN inte förmådde att föra detta folk in i det land som han svor åt dem, därför har han dräpt dem i vildmarken.

17 Och nu, ber jag dig, låt min Herres makt vara stor, såsom du har talat, sägande,

18 HERREN *är* långmodig, och stor i barmhärtighet, förlåtande missgärning och överträdelse, och frikänner *samtidigt* på inget vis *den skyldige*, hemsökande fädernas missgärning på barnen till tredje och fjärde *generationen*.

19 Förlåt, jag ber dig, detta folks missgärning enligt din barmhärtighets storhet, och såsom du *tidigare* har förlåtit detta folk, från Egypten ända tills nu.

20 Och HERREN sade, Jag har förlåtit enligt ditt ord:

21 Men *så* sant *som* jag lever, skall hela jorden uppfyllas av HERRENS härlighet.

22 Eftersom alla de männen som har sett min härlighet, och mina mirakel, som jag gjorde i Egypten och i ödemarken, och har frestat mig nu dessa tio gånger, och inte har lyssnat till min röst;

23 Sannerligen skall inte de *få* se det landet som jag svor åt deras fäder, ej heller skall någon av dem som provocerade mig *få* se det:

24 Men min tjänare Kaleb, eftersom han hade en annan ande med sig, och har följt mig fullt ut, honom kommer

jag föra in till det land vilket han *tidigare* gick in till; och hans säd skall besitta det.

25 (Nu bodde amalekiterna och kanaaniterna i dalen.) Vänd ni i morgon, och tag er in i ödemarken på den vägen *mot* Röda havet.

26 Och HERREN talade till Mose och till Aron, sägande,

27 Hur länge *skall jag stå ut med* denna onda församling, som knotar mot mig? Jag har hört Israels barns knot, som de knotar mot mig.

28 Säg till dem, *Så sant* jag lever, säger HERREN, såsom ni har talat för mina öron, så kommer jag göra mot er:

29 I denna ödemark skall era döda kroppar falla; och alla som blev räknade till er, enligt ert totala antal, från tjugo år gammal och uppåt, som har knotat mot mig,

30 Ni skall sannerligen inte komma in till det land, *om* vilket jag svor att få er *att* bo däri, utan endast Kaleb, Jefunnehs son, och Joshua, Nuns son.

31 Men era små, vilka ni sade skulle bli till ett byte, dem kommer jag föra in, och de skall lära känna det land som ni har föraktat.

32 Men *vad gäller* er, era döda kroppar, de skall falla i denna vildmark.

33 Och era barn skall vandra i ödemarken *under* fyrtio år, och *få* bära era horerier, tills era döda kroppar har förgjorts i vildmarken.

34 Enligt det antalet dagar under vilka ni undersökte landet, *ja* fyrtio

dagar, ett år för varje dag, skall ni bära på era missgärningar, *ja* i fyrtio år, och ni skall *få* erfara mitt löftesbrott.

35 Jag HERREN har sagt, Jag skall sannerligen göra det mot hela denna onda församling, som är församlade mot mig: i denna ödemark skall de förtäras, och där skall de dö.

36 Och de män, vilka Mose sände för att undersöka landet, som kom tillbaka, och fick hela församlingen att knota mot honom, genom att föra fram förtal om landet,

37 Ja de männen som förde fram den onda rapporten om landet, *de* dog genom plågan inför HERREN.

38 Men Joshua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnehs son, *som hörde* till de män som gick för att undersöka landet, var *alltjämt* vid liv.

39 Och Mose berättade dessa tal för alla Israels barn: och folket sörjde storligen.

40 Och de steg upp tidigt på morgonen, och tog sig upp till toppen av berget, sägande, Se, vi *är här*, och kommer gå upp till den plats som HERREN har lovat: ty vi har syndat.

41 Och Mose sade, Varför överträder ni nu HERRENS befallning? Men det skall inte gå väl.

42 Gå inte upp, ty HERREN *är* inte bland er; att ni inte ska bli slagna inför era fiender.

43 Ty amalekiterna och kanaaniterna *finns* där framför er, och ni skall falla för svärdet: eftersom ni har vänts bort från HERREN, därför kommer

inte HERREN vara med er.
44 Men de dristade sig till att gå upp till bergshöjden: likväl gav sig inte HERRENS förbundsark, och Mose, av ifrån lägret.
45 Då kom amalekiterna ner, och de kanaaniter som bodde *där uppe* på den höjden, och slog dem, och besvärade dem, *ända* till Hormah.

Kapitel 15

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,
2 Tala till Israels barn, och säg till dem, När ni har kommit in till era boningars land, som jag ger till er,
3 Och skall göra ett eldsoffer åt HERREN, ett brännoffer, eller ett offer gällande att infria ett löfte, eller när det gäller ett frivilligt offer, eller vid era högtider, så att bereda HERREN en ljuvlig doft, utav hjorden, eller utav flocken:
4 Då skall han som för fram sitt offer åt HERREN hämta ett matoffer bestående av en *tiondels mått* mjöl blandat med en *fjärdedels* hin olja.
5 Och du skall göra i ordning en *fjärdedels* hin vin till ett dryckesoffer tillsammans med brännoffret eller offret, för *vart och* ett lamm.
6 Eller för en bagge, skall du göra i ordning två tiondelar mjöl blandat med en *tredjedels* hin olja *till* ett matoffer.
7 Och till ett dryckesoffer skall du föra fram en *tredjedels* hin vin, *till* en ljuvlig doft åt HERREN.

8 Och när du bereder en tjur *till* ett brännoffer, eller *till* ett offer när det gäller att infria ett löfte, eller fredsoffer åt HERREN:
9 Då skall han föra fram med en tjur ett matoffer bestående av tre tiondelar mjöl blandat med en halv hin olja.
10 Och till ett dryckesoffer skall du föra fram en halv hin vin, *till* ett eldsoffer, till en välbehaglig för HERREN.
11 Så skall det bli gjort för en tjur, eller för en bagge, eller för ett lamm, eller en killing.
12 Efter det antal som ni skall göra i ordning, skall ni göra så med vart och ett *offer* efter deras antal.
13 Alla som är födda i landet skall göra dessa ting på detta vis, när det gäller att föra fram ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.
14 Och om en främling vistas hos er, eller vemhelst som *är* bland er i era generationer, och *han* vill offra ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN; såsom ni gör, likaså skall *också* han göra.
15 En *och samma* förordning *skall gälla både* för er som tillhör församlingen, och även för främlingen som vistas *med er*, en evig förordning i era generationer: såsom ni *är*, likaså skall främlingen vara inför HERREN.
16 En lag och ett förfarande skall gälla för er, och för främlingen som vistas hos er.
17 Och HERREN talade till Mose, sägande,

18 Tala till Israels barn, och säg till dem, När ni kommer in till det land dit jag för er,

19 Då skall det ske, att, när ni äter av landets bröd, skall ni offra ett hävoffer åt HERREN.

20 Ni skall offra en kaka av det första av er deg *till* ett hävoffer: såsom *ni gör med* tröskgolvet hävoffer, så skall ni häva det.

21 Av det första av er deg skall ni ge åt HERREN ett hävoffer i era generationer.

22 Och ifall ni har felat, och inte har iakttagit alla dessa bud, som HERREN har talat till Mose,

23 *Ja* allt det HERREN har befallt er genom Moses hand, ifrån den dag då HERREN befallde *Mose*, och allt framgent bland era generationer;

24 Då skall det gälla, *att om något* görs av okunskap, utan församlingens insikt, då skall hela församlingen offra en ungtjur till ett brännoffer, till en välbehaglig doft för HERREN, med tillhörande matoffer, och tillhörande dryckesoffer, på föreskrivet vis, och en killing av getterna till ett syndoffer.

25 Och prästen skall bringa försoning för hela Israels barns församling, och det skall förlåtas dem; ty det *handlar om* okunnighet: och de skall hämta sitt offer, ett eldsoffer åt HERREN, och sitt syndoffer inför HERREN, för sin okunskap:

26 Och det skall bli förlåtet hela Israels barns församling, och den

främling som vistas bland dem; eftersom hela folket *var* okunniga.

27 Och om någon själ ska synda genom okunskap, då skall han hämta en årsgammal get av honkön till ett syndoffer.

28 Och prästen skall bringa försoning för den själ som syndar i okunskap, när han syndar av okunskap inför HERREN, så att bringa försoning för honom; och det skall bli honom förlåtet.

29 Ni skall ha en *och samma* lag för honom som syndar genom okunskap, *både för* honom som är född bland Israels barn, och för främlingen som vistas bland dem.

30 Men den själ som agerar med övermod, *vare sig han är* född i landet, eller en främling, densamme smädar HERREN; och den själen skall huggas av ifrån hans folk.

31 Eftersom han har föraktat HERRENS ord, och har brutit mot hans befallning, skall den själen fullständigt huggas av; hans missgärning *skall vara kvar* på honom.

32 Och medan Israels barn var i ödemarken, fann de en man som samlade pinnar på sabbatsdagen.

33 Och de som fann honom samlande pinnar förde honom till Mose och Aron, och till hela församlingen.

34 Och de satte honom i förvar, eftersom det inte var kungjort vad *som* skulle göras med honom.

35 Och HERREN sade till Mose, Den mannen skall sannerligen

dödas: hela församlingen skall stena honom med stenar utanför lägret.
36 Och hela församlingen förde ut honom utanför lägret, och stenade honom med stenar, och han dog; såsom HERREN befalld Mose.
37 Och HERREN talade till Mose, sägande,
38 Tala till Israels barn, och befall dem att de ska göra sig tofsar på sina kläders kanter alltigenom sina generationer, och att de på kanternas tofs ska sätta ett blått snöre:
39 Och detta skall för er vara till en tofsprydnad, att ni må se på den, och komma ihåg alla HERRENS bud, och göra *efter* dem; och att ni inte ska söka efter *vad* ert eget hjärta och era egna ögon *vill*, efter vilka ni brukar hora:
40 Att ni må komma ihåg, och göra *efter* alla mina bud, och vara heliga åt er Gud.
41 Jag *är* HERREN er Gud, som hämtade ut er ur Egyptens land, till att vara er Gud: jag *är* HERREN er Gud.

Kapitel 16

1 Nu tog Korah, son till Izhar, son till Kohath, son till Levi, samt Dathan och Abiram, söner till Eliab, och On, son till Peleth, av Reubens söner, *män*:
2 Och de stod upp inför Mose, med vissa av Israels barn, 250 furstar utav hopen, välkända i församlingen, ansedda män:

3 Och de samlade ihop sig mot Mose och mot Aron, och sade till dem, *Ni tar* på er för mycket, med tanke på att hela församlingen *är* helig, var och en av dem, och HERREN *är* bland dem: *så* varför upphöjer ni er då över HERRENS församling?
4 Och när Mose hörde *det*, föll han ner på sitt ansikte:
5 Och han talade till Korah och till hela hans skara, sägande, Ja i morgon skall HERREN visa vem *som är* hans, och *vem som är* helig; och kommer få *honom* att närma sig till honom: ja *honom* som han har valt kommer han vålla att närma sig till honom.
6 Gör detta; Tag er rökelsekar, Korah, och hela hans skara;
7 Och lägg eld däri, och sätt rökelse i dem inför HERREN i morgon: och det skall ske *så att* den man som HERREN väljer, han *skall vara* helig: *ni tar* på er för mycket, ni Levi söner.
8 Och Mose sade till Korah, Hör, jag ber er, ni Levi söner:
9 *Anser ni det vara blott* ett ringa ting för er, att Israels Gud har avskilt er från Israels församling, till att föra er nära sig själv så att förrätta HERRENS tabernakels tjänstgöring, och att stå inför församlingen till att tjäna dem?
10 Och han har fört dig nära *sig* och alla dina bröder, Levi söner, med dig: och söker ni *nu* prästerskapet också?
11 Det är *ju* därför *både* du och hela din skara *är* församlade mot

HERREN: och vad *är* Aron, att ni skulle knota mot honom?

12 Och Mose sände för att kalla Dathan och Abiram, Eliabs söner: vilka sade, Vi kommer inte komma upp:

13 *Är det* ett ringa ting att du har fört upp oss ut ur ett land som flödar av mjölk och honung, till att döda oss i ödemarken, om du inte får göra dig fullt ut till furste över oss?

14 Därtill har du inte fört in oss till ett land som flödar av mjölk och honung, eller gett oss fält och vingårdar till arvedel: ska du sticka ut ögonen på dessa män? Vi kommer inte komma upp.

15 Och Mose blev mycket vred, och sade till HERREN, Respektera du inte deras offer: jag har inte tagit en åsna från dem, inte heller har jag gjort en *enda* av dem *någon* skada.

16 Och Mose sade till Korah, Infinn dig du, och hela din skara, inför HERREN i morgon, du, och de, och Aron:

17 Och tag var man sitt rökelsekar, och lägg rökelse i dem, och hämta ni inför HERREN var man sitt rökelsekar, 250 rökelsekar; också du, och Aron, var och en *av er* sitt rökelsekar.

18 Och de tog var man sitt rökelsekar, och lade eld i dem, och lade rökelse ovanpå, och stod vid församlingens tabernakels dörr med Mose och Aron.

19 Och Korah samlade hela församlingen mot dem till församlingens tabernakels dörr: och

HERRENS härlighet visade sig för hela församlingen.

20 Och HERREN talade till Mose och till Aron, sägande,

21 Avskilj er ifrån denna församling, att jag må göra slut på dem i ett ögonblick.

22 Och de föll ner på sina ansikten, och sade, O Gud, allt köotts andars Gud, skall en man synda, och skall du *då* vara vred på hela församlingen?

23 Och HERREN talade till Mose, sägande,

24 Tala till församlingen, sägande, Tag er upp ifrån *platsen* kring Korahs, Dathans, och Abirams tabernakel.

25 Och Mose reste sig upp och gick till Dathan och Abiram; och Israels äldste följde efter honom.

26 Och han talade till församlingen, sägande, Avlägsna er, jag ber er, ifrån dessa onda mäns tält, och rör inte vid något som tillhör dem, att ni inte ska förgöras uti alla deras synder.

27 Så de gick upp ifrån Korahs, Dathans, och Abirams tabernakel, ifrån varje sida *av det*: och Dathan och Abiram kom ut, och stod vid ingången till sina tält, och deras hustrur, och deras söner, och deras små barn.

28 Och Mose sade, Genom detta skall ni bli varse om att HERREN har sänt mig till att göra alla dessa gärningar; ty *jag har inte gjort* dem av mitt eget sinne.

29 Ifall dessa män ska dö den

vanliga döden *såsom* alla *andra* människor, eller ifall de ska bli hemsökta såsom alla människor *blir* hemsökta; *då* har HERREN inte sänt mig.

30 Men ifall HERREN ska göra ett nytt ting, och jorden ska öppna sin mun, och uppsluka dem, tillsammans med allt som *hör* till dem, och de levande ska fara ner i hålet; då skall ni förstå att dessa män har provocerat HERREN.

31 Och det inträffade, då han hade slutat att tala alla dessa ord, att den marken klövs itu som *var* under dem:

32 Och jorden öppnade sin mun, och uppslukade dem, och deras hus, och alla de män som *hörde* till Korah, och alla *deras* ägodelar.

33 De, och allt som *hörde* till dem, for levande ner i hålet, och jorden stängde sig över dem: och de förgicks ifrån församlingen.

34 Och hela Israel, som *var* runt omkring dem, flydde vid deras skrik: ty de sade, Att inte jorden *också* ska uppsluka oss.

35 Och det gick ut en eld ifrån HERREN, och förtärde de 250 männen som bar fram rökelse.

36 Och HERREN talade till Mose, sägande,

37 Tala till Eleazar, prästen Arons son, att han ska ta upp rökelsekaren ur branden, och sprid du ut elden där borta; ty de är helgade.

38 Rökelsekaren av dessa syndare *som syndade* mot sina egna själar, låt dem göra dem till breda plåtar *till* ett

skydd för altaret: ty de bar fram dem inför HERREN, därför är de helgade: och de skall vara till ett tecken för Israels barn.

39 Och prästen Eleazar tog de mässingsrökelsekaren, med vilka de som blev uppbrända hade burit fram; och de gjordes till breda *plåtar till* ett skydd för altaret:

40 *Till att vara* en åminnelse för Israels barn, att ingen främling, som inte *är* av Arons säd, ska närma sig för att offra rökelse inför HERREN; att han inte ska bli som Korah, och hans skara: såsom HERREN sade till honom genom Moses hand.

41 Men nästa dag knotade hela Israels barns församling mot Mose och mot Aron, sägande, Ni har dödat HERRENS folk.

42 Och det inträffade, när församlingen var samlad mot Mose och mot Aron, att de tittade mot församlingens tabernakel: och, se, molnskyn övertäckte det, och HERRENS härlighet visade sig.

43 Och Mose och Aron kom inför församlingens tabernakel.

44 Och HERREN talade till Mose, sägande,

45 Tag er upp ifrån denna församling, att jag må förtära dem liksom i ett ögonblick. Och de föll ner på sina ansikten.

46 Och Mose sade till Aron, Tag ett rökelsekar, och lägg eld i det ifrån altaret, och lägg på rökelse, och gå fort till församlingen, och bringa försoning för dem: ty vrede har gått ut från HERREN; farsoten har

börjat.

47 Och Aron tog det som Mose befallde, och sprang in mitt ibland församlingen; och, se, plågan hade börjat bland folket: och han lade på rökelse, och bringade försoning för folket.

48 Och han stod mellan de döda och de levande; och farsoten hejdades.

49 Nu var de som dog i plågan 14 700, förutom dem som dog för Korahs sak.

50 Och Aron återvände till Mose till församlingens tabernakels dörr: och plågan var hejdad.

Kapitel 17

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Tala till Israels barn, och tag av var och en av dem en stav enligt *deras* fädernas hus, av alla deras furstar enligt deras fädernas hus, tolv stavar: *och* skriv du var mans namn på hans stav.

3 Och du skall skriva Arons namn på Levi stav: ty *det skall finnas* en stav för deras fädernas hus huvud.

4 Och du skall lägga in dem i församlingens tabernakel inför vittnesbördet, där jag kommer möta er.

5 Och det skall inträffa, *att* den mannens stav som jag skall välja, skall grönska: och jag kommer få Israels barns knot att upphöra från mig, över vilket de knotar mot er.

6 Och Mose talade till Israels barn,

och var och en av deras furstar gav honom en stav var, en för varje furste, enligt deras fädernas hus, *ja* tolv stavar: och Arons stav *var* bland deras stavar.

7 Och Mose förvarade stavarna inför HERREN i vittnesbördets tabernakel.

8 Och det inträffade, att Mose följande dag gick in till vittnesbördets tabernakel; och, se, Arons stav, för Levi hus, hade skjutit skott, och slog ut knoppar, och blommade med blomst, och bar mandlar.

9 Och Mose förde ut alla stavarna från inför HERREN till alla Israels barn: och de såg, och tog var man sin stav.

10 Och HERREN sade till Mose, För tillbaka Arons stav *till* framför vittnesbördet, till att förvaras *där* till ett tecken gentemot upprorsmakarna; och du skall *så* helt ta bort deras knot ifrån mig, att de inte ska dö.

11 Och Mose gjorde *så*: såsom HERREN befallde honom, så gjorde han.

12 Och Israels barn talade till Mose, sägande, Se, vi dör, vi förgås, vi alla förgås.

13 Vem än som bara närmar sig något mot HERRENS tabernakel skall dö: *så* skall vi bli *helt och hållet* utplånade genom att dö?

Kapitel 18

1 Och HERREN sade till Aron, Du

och dina söner och din faders hus med dig skall bära helgedomens missgärning: och du och dina söner med dig skall bära ert prästerskaps missgärning.

2 Och också dina bröder av Levi stam, din faders stam, hämta du *också* med dig *dem*, att de må anslutas till dig, och tjäna dig: men du och dina söner med dig *skall tjäna* inför vittnesbördets tabernakel.

3 Och de skall vakta på din uppgift, och hela tabernaklets uppdrag: de skall endast inte närma sig helgedomens föremål och altaret, att varken de, eller ni också, ska dö.

4 Och de skall förenas med dig, och vakta på församlingens tabernakels uppdrag, under all tjänstgöring i tabernaklet: och en främling skall inte närma sig till er.

5 Och ni skall vakta på helgedomens uppdrag, och altarets uppdrag: att det inte ska komma vrede över Israels barn något mer.

6 Och jag, se, jag har tagit era bröder leviterna ifrån Israels barn: till er *är de* givna *såsom* en gåva åt HERREN, till att utföra församlingens tabernakels tjänstgöring.

7 Därför skall du och dina söner med dig vakta på ert prästämbete i vart och ett ting som hör till altaret, och innanför förlåten; och ni skall tjäna: jag har gett er prästämbetet *såsom* en gåvotjänst: och den främling som närmar sig skall dödas.

8 Och HERREN talade till Aron, Se, jag har också gett dig ansvaret över

mina hävoffer utav Israels barns alla helgade ting; åt dig har jag gett dem med anledning av smörjelsen, och åt dina söner, genom en evig förordning.

9 Detta skall vara ditt av de allra heligaste tingen, *sparat* ifrån elden: alla deras offergåvor, alla deras matoffer, och alla deras syndoffer, och alla deras överträdelseoffer, som de skall återgälda till mig, *det skall vara* högheligt för dig och för dina söner.

10 På den allra heligaste *platsen* skall du äta det; varje mansperson skall äta det: det skall vara heligt för dig.

11 Och detta *är* ditt; deras gåvas hävoffer, tillsammans med alla Israels barns viftoffer: jag har gett dem åt dig, och åt dina söner och åt dina döttrar med dig, genom en evig stadga: var och en som är ren i ditt hus skall äta av det.

12 Allt det bästa av oljan, och allt det bästa av vinet, och av vetet, deras förstlingsfrukter som de skall offra åt HERREN, dem har jag givit dig.

13 *Och* vadhelst som först blir moget i landet, som de skall hämta till HERREN, skall vara ditt; var och en som är ren i ditt hus skall äta *av* det.

14 Vart och ett vigt ting i Israel skall vara ditt.

15 Vart och ett ting som öppnar moderlivet bland allt kött, som de ska föra fram åt HERREN, *vare sig det är* människor eller djur, skall vara ditt: likväl skall du visst återlösa det förstfödda hos en

människa, och det förstfödda bland orena djur skall du återlösa.

16 Och de som ska återlösas skall du återlösa ifrån *att de är* en månad gamla, enligt din värdering, för pengarna fem siklar, enligt helgedomens sikelvikt, som *är* tjugo gerah.

17 Men det förstfödda av en ko, eller det förstfödda av ett får, eller det förstfödda av en get, skall du inte återlösa; de *är* heliga: du skall stänka deras blod på altaret, och skall bränna upp deras fett *till* ett eldsoffer, till en ljuvlig doft åt HERREN.

18 Och deras kött skall vara ditt, liksom viftbringan och liksom den högra bogen är din.

19 Alla de heliga tingens hävoffer, vilka Israels barn offrar åt HERREN, har jag gett dig, och dina söner och dina döttrar med dig, genom en evig stadga: det *är* ett evigt saltförbund inför HERREN, åt dig och åt din säd med dig.

20 Och HERREN talade till Aron, Du skall inte ha någon arvedel i deras land, inte heller skall du ha någon andel bland dem: jag *är* din andel och din arvedel bland Israels barn.

21 Och, se, jag har gett Levi barn allt tionde i Israel till en arvedel, för deras tjänstgöring som de utför, *ja* församlingens tabernakels tjänstgöring.

22 Inte heller måste Israels barn hädanefter närma sig församlingens tabernakel, att de inte ska bära på

synd, och ska dö.

23 Utan leviterna skall utföra församlingens tabernakels tjänstgöring, och de skall bära på sin missgärning: detta skall vara en evig stadga alltigenom era generationer, att de bland Israels barn inte ska ha någon arvedel.

24 Men Israels barns tionden, som de offrar *som* ett hävoffer åt HERREN, har jag gett till leviterna att ärva: därför har jag sagt till dem, *att*, De inte skall ha någon arvedel bland Israels barn.

25 Och HERREN talade till Mose, sägande,

26 Tala så till leviterna, och säg till dem, När ni tar tionde utav Israels barn, som jag har gett er från dem till er arvedel, då skall ni offra ett hävoffer utav det åt HERREN, *ja* en tiondel av tiondet.

27 Och *detta* ert hävoffer skall tillräknas er, såsom *det vore* säden från tröskgolvet, och såsom det fyllda från vinpressen.

28 Så skall ni också offra ett hävoffer till HERREN utav allt ert tionde, som ni får av Israels barn; och ni skall ge HERRENS hävoffer, utav det, till prästen Aron.

29 Utav alla era gåvor skall ni offra varje HERRENS hävoffer, utav allt det bästa av det, *ja* dess helgade del, utav den.

30 Därför skall du säga till dem, När ni har hävt upp dess bästa *del* från det, då skall det tillräknas leviterna såsom tröskgolvet avkastning, och som vinpressens avkastning.

31 Och ni skall äta det på varje plats, ni och era hushåll: ty det *är* er belöning för er tjänst i församlingens tabernakel.

32 Och ni skall inte bära på någon synd på grund av det, när ni har hävt upp det bästa av det från det: ej heller skall ni besudla Israels barns heliga ting, att ni inte ska dö.

Kapitel 19

1 Och HERREN talade till Mose och till Aron, sägande,

2 Detta *är* lagens förordning som HERREN har befallt, sägande, Tala till Israels barn, att de ska hämta dig en röd felfri ko, som inte *har* något lyte, *och* på vilken ett ok aldrig kommit:

3 Och ni skall ge henne åt prästen Eleazar, att han må föra ut henne utanför lägret, och *någon* skall döda henne inför hans ansikte:

4 Och prästen Eleazar skall ta av hennes blod med sitt finger, och stänka av hennes blod rakt framför församlingens tabernakel sju gånger:

5 Och *man* skall bränna upp kvigan i hans åsyn; hennes hud, och hennes kött, och hennes blod, tillsammans med hennes avföring, skall han bränna upp:

6 Och prästen skall ta cederträ, och isop, och scharlakansrött, och kasta in *det* mitt i kvigans brand.

7 Sedan skall prästen tvätta sina kläder, och han skall bada sitt kött i vatten, och efteråt skall han komma

in till lägret, och prästen skall vara oren intill kvällen.

8 Och han som bränner upp henne skall tvätta sina kläder i vatten, och bada sitt kött i vatten, och skall vara oren tills kvällen.

9 Och en man *som är* ren skall samla upp askan av kvigan, och lägga *den* utanför lägret på en ren plats, och den skall förvaras åt Israels barns församling till avskildhetsvatten: det *är till för* en rening för synd.

10 Och han som samlar ihop kvigans aska skall tvätta sina kläder, och vara oren tills kvällen: och detta skall gälla för Israels barn, och för främlingen som vistas bland dem, som stadga för evigt.

11 Han som vidrör någon mans döda kropp skall vara oren *i* sju dagar.

12 Han skall rena sig med det på den tredje dagen, och på den sjunde dagen skall han vara ren: men om han inte ska rena sig på den tredje dagen, då skall han inte vara ren den sjunde dagen.

13 Vemhelst som kommer vid den döda kroppen av någon man som är död, och *som* inte renar sig, *han* besudlar HERRENS tabernakel; och den själen skall huggas av från Israel: eftersom avskildhetsvattnet inte blev stänkt på honom, skall han vara oren; hans orenhet *är* ännu kvar på honom.

14 Detta *är* lagen, när en man dör i ett tält: *då* skall var och en som kommer in i tältet, och var och en som *är* i tältet, vara oren *i* sju dagar.

15 Och vart och ett öppet kärl, som

inte har något *som* täcker *fastbundet* över det, *är* orent.

16 Och vemhelst som vidrör någon som är dräpt med ett svärd *ute* på de öppna fälten, eller en död kropp, eller ett människoben, eller en grav, skall vara oren *i sju dagar*.

17 Och för en oren *person* skall de ta av askan från den uppbrända kvigan till rening för synd, och rinnande vatten skall hällas till det i ett kärl:

18 Och en ren person skall ta isop, och doppa *den* i vattnet, och stänka på tältet, och på alla kärlen, och på personerna som var där, och på honom som vidrörde ett ben, eller en dräpt, eller en död, eller en grav:

19 Och den rene *personen* skall stänka på den orene på den tredje dagen, och på den sjunde dagen: och på den sjunde dagen skall han rena sig, och tvätta sina kläder, och bada sig i vatten, och skall bli ren på kvällen.

20 Men den man som skall vara oren, och inte skall rena sig, den själen skall huggas av ifrån församlingen, eftersom han har besudlat HERRENS helgedom: avskildhetsvattnet har inte blivit stänkt på honom; han *är* oren.

21 Och det skall vara en beständig stadga för dem, att han som stänker avskildhetsvattnet skall tvätta sina kläder; och han som vidrör avskildhetsvattnet skall vara oren intill kvällen.

22 Och vadhelst den orene *personen* vidrör skall bli orent; och den själ som vidrör *det* skall vara oren intill

kvällen.

Kapitel 20

1 Sedan kom Israels barn, *ja* hela församlingen, in i öknen Zin under den första månaden: och folket vistades i Kadesh; och där dog Miriam, och blev begravd där.

2 Och det fanns inget vatten åt församlingen: och de samlade ihop sig mot Mose och mot Aron.

3 Och folket grälade med Mose, och talade, sägande, O att vi *också* hade fått dö när vår bröder dog inför HERREN!

4 Och varför har ni fört upp HERRENS församling in i denna ödemark, att vi och vår boskap skulle dö där?

5 Och varför har ni fått oss att komma upp ur Egypten, till att hämta in oss till denna onda plats? Det *är* ingen plats för säd, eller fikon, eller vinträd, eller granatäpplen; inte heller *finns* det något vatten att dricka.

6 Och Mose och Aron gick iväg från folksamlingens närvaro till församlingens tabernakels dörr, och de föll ner på sina ansikten: och HERRENS härlighet visade sig för dem.

7 Och HERREN talade till Mose, sägande,

8 Tag staven, och församla du skaran, du, och din bror Aron, och tala ni till klippan inför deras ögon; och den skall frambringa sitt vatten,

och du skall hämta fram vatten åt dem ur klippan: så skall du ge församlingen och deras djur *att* dricka.

9 Och Mose tog staven från inför HERREN, såsom han befallde honom.

10 Och Mose och Aron samlade ihop församlingen inför klippan, och han sade till dem, Hör nu, ni upprorsmakare; måste vi hämta er vatten ur denna klippa?

11 Och Mose lyfte upp sin hand, och med sin stav slog han på klippan två gånger: och vattnet kom ut i rikligt mått, och församlingen drack, och *också* deras djur.

12 Och HERREN talade till Mose och Aron, Eftersom ni inte trodde mig, så att helga mig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte föra in detta folk i det land som jag har gett dem.

13 Detta *är* Meribahs vatten; eftersom Israels barn tvistade med HERREN, och han blev helgad i dem.

14 Och Mose sände budbärare från Kadesh till Edoms kung, Så säger din broder Israel, Du känner till all den vedermöda som har skett oss:

15 Hur våra fäder for ner in till Egypten, och vi har bott i Egypten *under* en lång tid; och egyptierna ansatte oss, och våra fäder:

16 Och när vi ropade till HERREN, hörde han vår röst, och sände en ängel, och har hämtat ut oss ur Egypten: och, se, vi *är nu* i Kadesh, en stad vid din yttersta gräns:

17 Låt oss passera, jag ber dig, genom ditt land: vi skall inte passera genom fälten, eller genom vingårdarna, inte heller kommer vi dricka *av* brunnarnas vatten: *utan* vi kommer gå på Kungsvägen, vi skall inte vika av till höger eller till vänster, förrän vi har passerat dina gränser.

18 Och Edom sade till honom, Du skall inte passera genom mig, att jag inte ska komma ut mot dig med svärdet.

19 Och Israels barn sade till honom, Vi skall *ju* gå på huvudvägen: och ifall jag och min boskap ska dricka av ditt vatten, då kommer jag betala för det: jag kommer *ju* endast, utan *att göra* något *annat* ting, passera genom till fots.

20 Och han sade, Du skall inte gå genom. Och Edom kom ut mot honom med mycket folk, och med en stark hand.

21 Så Edom vägrade att ge Israel *fri* passage genom sitt gränsområde: därför vek Israel undan från honom.

22 Och Israels barn, *ja* hela församlingen, färdades från Kadesh, och kom till berget Hor.

23 Och HERREN talade till Mose och Aron på berget Hor, vid Edoms lands gräns, sägande,

24 Aron skall samlas till sitt folk: ty han skall inte träda in i det land som jag har gett åt Israels barn, eftersom ni gjorde uppror mot mitt ord vid Meribahs vatten.

25 Tag Aron och hans son Eleazar, och för upp dem på berget Hor:

26 Och tag av Aron hans kläder, och sätt dem på hans son Eleazar: och Aron skall samlas *till sitt folk*, och skall dö där.

27 Och Mose gjorde såsom HERREN befallde: och de gick upp på berget Hor i hela församlingens åsyn.

28 Och Mose tog av Aron hans kläder, och satte dem på hans son Eleazar; och Aron dog där *uppe* på toppen av berget: och Mose och Eleazar kom ner från berget.

29 Och när hela församlingen såg att Aron var död, sörjde de över Aron *i trettio dagar*, *ja* hela Israels hus.

Kapitel 21

1 Och *när* kung Arad, den kanaaniten, som bodde i syd, hörde *det sägas* att Israel kom på Spejarevägen; då gav han sig i strid med Israel, och tog *somliga* av dem till fånga.

2 Och Israel gav ett löfte åt HERREN, och sade, Ifall du visst kommer överlämna detta folk i min hand, då kommer jag fullständigt förgöra deras städer.

3 Och HERREN lyssnade till Israels röst, och överlämnade kanaaniterna; och de fullständigt förgjorde dem och deras städer: och han kallade platsens namn för Hormah.

4 Och de färdades från berget Hor på Röda havets väg, för att gå runt Edoms land: och folkets själ blev väldigt modfälld på grund av vägen.

5 Och folket talade emot Gud, och emot Mose, Varför har ni hämtat upp oss ur Egypten för att dö i ödemarken? Ty *det finns* inget bröd, inte heller *något* vatten; och vår själ avskyr detta lätta bröd.

6 Och HERREN sände brännande ormar bland folket, och de bet folket; och mycket folk av Israel dog.

7 Därför kom folket till Mose, och sade, Vi har syndat, ty vi har talat mot HERREN, och mot dig; be till HERREN, att han ska ta bort ormarna från oss. Och Mose bad för folket.

8 Och HERREN sade till Mose, Gör dig en brännande orm, och sätt den på en påle: och det skall ske, att var och en som är biten, när han tittar på den, skall *han* leva.

9 Och Mose gjorde en orm av mässing, och satte den på en påle, och det skedde, att ifall en orm hade bitit någon man, när han såg på mässingsormen, *då* fick han leva.

10 Och Israels barn bröt upp, och slog *sedan* läger i Oboth.

11 Och de färdades från Oboth, och slog läger i Ijeabarim, i den vildmark som *finns* framför Moab, mot soluppgången.

12 Därifrån drog de sig undan, och slog läger i Zareds dal.

13 Därifrån bröt de upp, och slog läger på den andra sidan av Arnon, som *ligger* i den vildmark som går ut från amoriternas gränsområden: ty Arnon *är* Moabs gräns, mellan Moab och amoriterna.

14 Därför är det sagt i Boken om

HERRENS krig, Vad han gjorde vid Röda havet, och vid Arnons bäckar, 15 Och vid de bäckarnas ström som går ner till Ars bosättning, och ligger vid Moabs gräns.

16 Och därifrån *drog de* till Beer: som *är* den brunnen om vilken HERREN talade till Mose, Församla folket, och jag kommer ge dem vatten.

17 Sedan sjöng Israel denna sång, Flöda, O brunn; sjung ni för den:

18 Furstarna grävde brunnen, folkets förnäma grävde den, genom *vägledning* av lagstiftaren, med sina stavar. Och från vildmarken *for de* till Mattanah:

19 Och från Mattanah till Nahaliel: och från Nahaliel till Bamoth:

20 Och från Bamoth *i* dalen, *den* som *finns* på Moabs mark, till toppen av Pisgah, som vetter mot Jeshimon.

21 Och Israel sände budbärare till Sihon, amoriternas kung, sägande, 22 Låt mig passera genom ditt land: vi skall inte vända in på fälten, eller in till vingårdarna; vi kommer inte dricka *av* brunnsvattnet: *utan* vi kommer gå längs Kungsvägen, tills vi har passerat dina gränsområden.

23 Och Sihon ville inte tillåta Israel att passera genom hans gränsområde: utan Sihon församlade allt sitt folk, och drog ut mot Israel i vildmarken: och han kom till Jahaz, och stred mot Israel.

24 Och Israel slog honom med svärdets egg, och tog hans land i besittning ifrån Arnon till Jabbok, ända till Ammons barn: ty Ammons

barns gräns *var* stark.

25 Och Israel intog alla dessa städer: och Israel bodde i alla amoriternas städer, i Heshbon, och i alla dess byar.

26 Ty Heshbon var Sihons, amoriternas kungs, stad, vilken hade stridit mot Moabs före detta kung, och tagit hela hans land ur hans hand, ända till Arnon.

27 Därför säger de som talar i ordspråk, Kom in till Heshbon, låt Sihons stad byggas och förberedas:

28 Ty en eld har gått ut från Heshbon, en låga från Sihons stad: den har förtärt Moabs Ar, *och* Arnons höjders herrar.

29 Ve dig, Moab! Du är förlorat, O *du* Chemoshs folk: han har gett sina söner som flydde, och sina döttrar, till fångenskap hos amoriternas kung Sihon.

30 Vi har skjutit mot dem; Heshbon är förgjort ända till Dibon, och vi har ödelagt dem ända till Nofah, som *sträcker sig* till Medeba.

31 Så bodde Israel i amoriternas land.

32 Och Mose sände för att bespeja Jaazer, och de intog dess byar, och fördrev de amoriter som *var* där.

33 Och de vände och for upp på Bashans väg: och Og, Bashans kung, drog ut mot dem, han, och allt hans folk, till strid vid Edrei.

34 Och HERREN sade till Mose, Frukta honom inte: ty jag har överlämnat honom i din hand, och allt hans folk, och hans land; och du skall göra med honom som du gjorde

med Sihon, amoriternas kung, som bodde i Heshbon.

35 Så de slog honom, och hans söner, och allt hans folk, tills det inte fanns någon *enda av* honom kvar vid liv: och de tog hans land i besittning.

Kapitel 22

1 Och Israels barn bröt upp, och slog läger på Moabs slätter, på den sidan Jordan, *vid* Jeriko.

2 Och Balak, Zippors son, såg allt som Israel hade gjort mot amoriterna.

3 Och Moab var väldigt rädd för folket, eftersom de *var så* många: och Moab var i nöd på grund av Israels barn.

4 Och Moab sade till Midians äldste, Nu skall denna skara slicka upp allt *som finns* runt omkring oss, såsom oxen slickar upp fältets gräs. Och Balak, Zippors son, *var* moabiternas kung vid den tiden.

5 Han sände därför budbärare till Balaam, Beors son, till Pethor, som *ligger* vid landets flod, tillhörande hans folks barn, för att kalla honom, sägande, Se, ett folk har kommit ut från Egypten: se, de övertäcker jordens yta, och de vistas mitt emot mig:

6 Kom nu därför, jag ber dig, förbanna detta folk åt mig; ty de *är* för mäktiga för mig: kanske skall jag *då* kunna segra, *att* vi må slå dem, och *att* jag må driva ut dem ur landet: ty jag vet att han som du

välsignar *är* välsignad, och han som du förbannar är förbannad.

7 Och Moabs äldste och Midians äldste gav sig av med spådomslön i sin hand; och de kom till Balaam, och talade Balaks ord till honom.

8 Och han sade till dem, Övernatta här denna natt, och jag skall återkomma *med* ord till er, såsom HERREN skall tala till mig: och Moabs furstar stannade hos Balaam.

9 Och Gud kom till Balaam, och sade, Vad *för* män *är* dessa hos dig?

10 Och Balaam sade till Gud, Balak, Zippors son, Moabs kung, har sänt till mig, *sägande*,

11 Se, ett folk *har* kommit ut ur Egypten, som övertäcker jordens yta: kom nu, förbanna dem åt mig; kanske skall jag *då* förmå att besegra dem, och driva ut dem.

12 Och Gud sade till Balaam, Du skall inte gå med dem; du skall inte förbanna det folket: ty de *är* välsignade.

13 Och Balaam steg upp på morgonen, och sade till Balaks furstar, Tag er till ert land: ty HERREN vägrar att ge mig tillåtelse att gå med er.

14 Och Moabs furstar steg upp, och de gick till Balak, och sade, Balaam vägrar att komma med oss.

15 Och Balak sände återigen furstar, fler, och mer ansedda än de *andra*.

16 Och de kom till Balaam, och sade till honom, Så säger Balak, Zippors son, Låt inget, jag ber dig, hindra dig från att komma till mig:

17 Ty jag kommer upphöja dig till

mycket stor ära, och jag kommer göra vad än du säger till mig: kom därför, jag ber dig, förbanna detta folk åt mig.

18 Och Balaam svarade och sade till Balaks tjänare, Om Balak *än* skulle ge mig sitt *eget* hus, fullt med silver och guld, kan jag *ändå* inte gå bortom HERREN min Guds ord, så att göra *varken* mindre eller mer.

19 Nu ber jag er därför, dröj också ni kvar här denna natt, att jag må få veta vad HERREN ytterligare skall säga till mig.

20 Och Gud kom till Balaam om natten, och sade till honom, Ifall männen kommer för att kalla dig, stig *då* upp, *och* gå med dem; ändock, det ordet som jag skall säga till dig, det skall du göra.

21 Och Balaam steg upp på morgonen, och sadlade sin åsna, och gick med Moabs furstar.

22 Och Guds ilska upptändes eftersom han gav sig iväg: och HERRENS ängel stod på vägen till *att vara* en motståndare till honom. Han var nu i färd med att rida på sin åsna, och hans två tjänare *var* med honom.

23 Och åsnan såg HERRENS ängel stående på vägen, och hans svärd, draget i hans hand: och åsnan vek av från vägen, och gick ut på fältet: och Balaam slog åsnan, för att vända in henne *upp* på vägen.

24 Men HERRENS ängel stod på en stig tillhörande vingårdarna, en mur *varande* på den *ena* sidan, och en mur på den *andra* sidan.

25 Och när åsnan såg HERRENS ängel, tryckte hon sig mot muren, och klämde Balaams fot mot muren: och han slog henne igen.

26 Och HERRENS ängel gick vidare, och stod på en trång plats, där *det* inte *fanns* någon väg att vända vare sig åt höger eller åt vänster.

27 Och när åsnan såg HERRENS ängel, föll hon ner under Balaam: och Balaams vrede upptändes, och han slog åsnan med en stav.

28 Och HERREN öppnade åsnans mun, och hon sade till Balaam, Vad har jag gjort dig, att du har slagit mig dessa tre gånger?

29 Och Balaam sade till åsnan, Eftersom du har förlöjligat mig: jag önskar att ett svärd fanns i min hand, ty *då* skulle jag döda dig nu.

30 Och åsnan sade till Balaam, *Är* inte jag din åsna, på vilken du har ridit ända sedan *jag blev* din intill denna dag? Har jag någonsin haft för vana att göra så mot dig? Och han sade, Nej.

31 Då öppnade HERREN Balaams ögon, och han såg HERRENS ängel stående på vägen, och hans svärd, draget i hans hand: och han böjde ner sitt huvud, och föll rakt ner på sitt ansikte.

32 Och HERRENS ängel sade till honom, Varför har du slagit din åsna dessa tre gånger? Se, jag gick ut för att stå emot dig, eftersom *din* väg är vrång inför mig:

33 Och åsnan såg mig, och vek undan från mig dessa tre gånger: om

hon inte hade vikit undan från mig, hade jag sannerligen också dräpt dig nu, och låtit henne leva.

34 Och Balaam sade till HERRENS ängel, Jag har syndat; ty jag visste inte att du stod på vägen mot mig: därför, om detta misshagar dig, kommer jag nu ta mig tillbaka igen.

35 Och HERRENS ängel sade till Balaam, Gå med männen: men endast det ordet som jag skall tala till dig, skall du tala. Så Balaam gick med Balaks furstar.

36 Och när Balak hörde att Balaam hade kommit *tillbaka*, gick han ut till en stad i Moab för att möta honom, *en stad* som *ligger* vid Arnons gräns, som *är* i det yttersta gränsoområdet.

37 Och Balak sade till Balaam, Sända jag inte enträget till dig för att kalla dig? Varför kom du inte till mig? Skulle jag minsann inte förmå att upphöja dig till ära?

38 Och Balaam sade till Balak, Se, jag har kommit till dig: har jag nu någon *egen* makt överhuvudtaget att säga något? Det ordet som Gud lägger i min mun, det skall jag tala.

39 Och Balaam gick med Balak, och de kom till Kirjath-Huzoth.

40 Och Balak offrade oxar och får, och sände till Balaam, och till furstarna som *var* med honom.

41 Och det inträffade nästa dag, att Balak tog Balaam, och förde upp honom på Baalshöjderna, att han därifrån skulle se den yttersta *delen* av folket.

Kapitel 23

1 Och Balaam sade till Balak, Bygg mig sju altaren här, och bered mig här sju oxar och sju baggar.

2 Och Balak gjorde såsom Balaam hade talat; och Balak och Balaam offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

3 Och Balaam sade till Balak, Stå vid ditt brännoffer, och jag skall gå: kanske skall HERREN komma för att möta mig: och vadhelst han visar mig kommer jag berätta för dig. Och han gick till en hög plats.

4 Och Gud mötte Balaam: och han sade till honom, Jag har berett sju altaren, och jag har på *varje* altare offrat en tjur och en bagge.

5 Och HERREN lade ett ord i Balaams mun, och sade, Vänd tillbaka till Balak, och så skall du tala.

6 Och han återvände till honom, och, se, han stod vid sitt brännoffer, han, och alla Moabs furstar.

7 Och han höjde *sin röst och uttalade denna* sin liknelse, och sade, Balak, Moabs kung, har hämtat mig från Aram, ifrån österns berg, *sägande*, Kom, förbanna Jakob åt mig, och kom, trotsa Israel.

8 Hur skall jag *kunna* förbanna, *den* vilken Gud inte har förbannat? Eller hur skall jag *kunna* trotsa, *den vilken* HERREN inte har trotsat?

9 Ty från klippornas topp ser jag honom, och från höjderna skådar jag honom: se, folket skall bo ensamt,

och skall inte räknas bland nationerna.

10 Vem kan räkna Jakobs stoft, och fjärdedelen av Israels antal? Låt mig dö de rättfärdigas död, och låt mitt sista slut få bli som hans!

11 Och Balak sade till Balaam, Vad har du gjort mot mig? Jag tog dig till att förbanna mina fiender, och, se, du har helt och hållet välsignat *dem*.

12 Och han svarade och sade, Måste jag inte ge akt på att tala det som HERREN har lagt i min mun?

13 Och Balak sade till honom, Kom med mig, jag ber dig, till en annan plats, varifrån du må se dem: du skall bara se deras yttersta del *därifrån*, och skall inte se dem alla: och förbanna *du* dem åt mig *därifrån*.

14 Och han förde honom till Zofims fält, till toppen av Pisgah, och byggde sju altaren, och offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

15 Och han sade till Balak, Stå här vid ditt brännoffer, medan jag ska *gå* och möta HERREN därborta.

16 Och HERREN mötte Balaam, och lade ett ord i hans mun, och sade, Gå tillbaka till Balak, och säg så.

17 Och när han kom till honom, se, *då* stod han vid sitt brännoffer, och Moabs furstar med honom. Och Balak sade till honom, Vad har HERREN talat?

18 Och han höjde *sin röst och uttalade denna* sin liknelse, och sade, Stå upp, Balak, och hör; lyssna till mig, du Zippors son:

19 Gud *är* inte en människa, att han

skulle ljuga; inte heller *som* människosonen, att han skulle ändra sinne: har han sagt, och skall han inte göra *det*? Eller har han talat, och skall han inte fullfölja *det*?

20 Se, jag har tagit emot *befallning* att välsigna: och han har välsignat; och jag kan inte vända *det*.

21 Han har inte sett missgärning i Jakob, inte heller har han sett vrånghet i Israel: HERREN, hans Gud, *är* med honom, och en kungs rop *är* bland dem.

22 Gud hämtade ut dem ur Egypten; han har liksom en enhörnings styrka.

23 Sannerligen *finns* ingen trolldom mot Jakob, inte heller *finns det* någon spådom mot Israel: gällande denna tid skall det sägas om Jakob och om Israel, *Se* vad Gud har gjort!

24 Se, folket skall stå upp som ett stort lejon, och resa sig som ett ungt lejon: han skall inte lägga sig ner förrän han äter *av* bytet, och dricker de slagnas blod.

25 Och Balak sade till Balaam, Varken förbanna dem överhuvudtaget, eller välsigna dem överhuvudtaget.

26 Men Balaam svarade och sade till Balak, Sade jag inte till dig, sägande, Allt som HERREN talar, det måste jag *också* göra?

27 Och Balak sade till Balaam, Kom, jag ber dig, jag skall föra dig till en annan plats; kanske kommer det behaga Gud att du *därifrån* må förbanna dem åt mig.

28 Och Balak förde Balaam till toppen av Peor, som vetter mot

Jeshimon.

29 Och Balaam sade till Balak, Bygg mig sju altaren här, och bered mig här sju tjurar och sju baggar.

30 Och Balak gjorde såsom Balaam hade sagt, och offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

Kapitel 24

1 Och när Balaam såg att det behagade HERREN att välsigna Israel, *då* gick han inte, såsom vid andra tillfällen, för att söka efter trolldom, utan han riktade sitt ansikte mot vildmarken.

2 Och Balaam lyfte upp sina ögon, och han såg Israel boende *i sina tält* enligt sina stammar; och Guds ande kom över honom.

3 Och han höjde *sin röst och uttalade* denna sin liknelse, och sade, Balaam, Beors son, har sagt, och den man vars ögon är öppnade har sagt:

4 Han har sagt, vilken hörde Guds ord, vilken såg den Allsmäktiges syn, fallande *i trans*, men havande sina ögon öppna:

5 Hur sköna är *inte* dina tält, O Jakob, *och* dina tabernakel, O Israel!

6 Såsom dalarna är de utbredda, såsom trädgårdar vid floden, såsom aloeträd som HERREN har planterat, *och* som cedrar invid vattnen.

7 Han skall gjuta ut vattnet ur sina hinkar, och hans säd *skall vara* i många vatten, och hans kung skall vara högre än Agag, och hans rike skall upphöjas.

8 Gud hämtade ut honom ur Egypten; han har liksom en enhörnings styrka: han skall äta upp sina fiender nationerna, och skall krossa deras ben, och genomborra *dem* med sina pilar.

9 Han slog sig ner, han låg ner som ett lejon, och såsom ett stort lejon: vem skall *våga* uppväcka honom? Välsignad *är* han som välsignar dig, och förbannad *är* han som förbannar dig.

10 Och Balaks vrede upptändes mot Balaam, och han slog ihop sina händer: och Balak sade till Balaam, Jag kallade dig till att förbanna mina fiender, och, se, du har helt och hållet välsignat *dem* dessa tre gånger.

11 Fly du nu därför till din plats: jag hade tänkt att upphöja dig till stor ära; men, se, HERREN har hållit tillbaka dig från ära.

12 Och Balaam sade till Balak, Talade jag inte också till dina budbärare som du sände till mig, sägande,

13 Om Balak *än* skulle ge mig sitt hus fullt med silver och guld, kan jag *ändå* inte gå bortom HERRENS befallning, så att göra *vare sig* gott eller ont av mitt eget sinne; *utan* vad HERREN säger, det kommer jag *också* tala?

14 Och nu, se, jag går till mitt folk: kom *du därför*, *och* jag kommer underrätta dig om vad detta folk skall göra mot ditt folk i de senare dagarna.

15 Och han höjde *sin röst och uttalade* denna sin liknelse, och

sade, Balaam, Beors son, har sagt, och den man vars ögon är öppnade har sagt:

16 Han har sagt, vilken hörde Guds ord, och fick kännedom om den Högstes kunskap, *vilken* såg den Allsmäktiges syn, fallande *i trans*, men havande sina ögon öppna:

17 Jag skall se honom, men inte nu: jag skall skåda honom, men inte nära: det skall komma en Stjärna ur Jakob, och en Spira skall resa sig ur Israel, och skall slå Moabs hörn, och förgöra alla Sheths barn.

18 Och Edom skall bli en besittning, också Seir skall bli en besittning åt hans fiender; och Israel skall handla tappert.

19 Ur Jakob skall han komma som skall ha herravälde, och *han* skall förgöra honom som återstår av staden.

20 Och när han tittade på Amalek, höjde han *sin röst och uttalade denna* sin liknelse, och sade, Amalek var den förste av nationerna; men hans senare slut *skall bli* att han förgås för evigt.

21 Och han tittade på keniterna, och höjde *sin röst och uttalade denna* sin liknelse, och sade, Stark är din boning, och du lägger ditt näste på en klippa.

22 Ändock skall keniten förbrukas, till dess Asshur skall föra bort dig i fångenskap.

23 Och han höjde *sin röst och uttalade denna* sin liknelse, och sade, Ack, vem skall överleva när Gud gör detta!

24 Och skepp *skall komma* från Chittims kust, och skall ansätta Asshur, och skall ansätta Eber, och också han skall förgås för evigt.

25 Och Balaam stod upp, och for och återvände till sin plats: och också Balak for sin väg.

Kapitel 25

1 Och Israel uppehöll sig i Shittim, och folket började att bedriva hor med Moabs döttrar.

2 Och de kallade folket till sina gudars offermåltider: och folket åt, och böjde sig ner för deras gudar.

3 Och Israel slöt sig till Baal-Peor: och HERRENS vrede upptändes mot Israel.

4 Och HERREN sade till Mose, Tag folkets alla huvudmän, och häng upp dem inför HERREN mot solen, att HERRENS häftiga vrede må vändas bort från Israel.

5 Och Mose sade till Israels domare, Dröp ni var och en era män som slöt sig till Baal-Peor.

6 Och, se, en av Israels barn kom och hämtade till sina bröder en midianitisk kvinna i Moses åsyn, och i hela Israels barns församlings åsyn, som *stod* gråtande *inför* församlingens tabernakels dörr.

7 Och när Phinehas, Eleazars son, prästen Arons son, såg *det*, stod han upp ifrån församlingen, och tog ett spjut i sin hand;

8 Och han gick efter den mannen av Israel in i tältet, och genomborrade

dem båda, mannen av Israel, och kvinnan genom hennes mage. Så hejdades plågan från Israels barn.
9 Och de som dog genom plågan var 24 000.

10 Och HERREN talade till Mose, sägande,

11 Phinehas, Eleazars son, prästen Arons son, har vänt bort min vrede från Israels barn, under det att han nitälskade för min skull bland dem, så att jag inte gjorde slut på Israels barn i min avundsjuka.

12 Säg därför, Se, åt honom ger jag mitt fridsförbund:

13 Och han skall ha det, och hans säd efter honom, *ja* ett evinnerligt prästerskaps förbund; eftersom han nitälskade för sin Gud, och bringade försoning för Israels barn.

14 Nu, namnet på den israeliten som blev dräpt, *ja* som blev dräpt med den midianitiska kvinnan, *var* Zimri, Salus son, en furste som tillhörde ett framstående hus bland simeoniterna.
15 Och namnet på den midianitiska kvinna som blev dräpt *var* Kozbi, Zurs dotter; han *var* huvud över ett folk, *och* tillhörde ett framstående hus i Midian.

16 Och HERREN talade till Mose, sägande,

17 Angrip midianiterna, och slå dem:

18 Ty de angriper er med sina listiga *knep*, varmed de har lurat er i fråga om Peor, och i fråga om Kozbi, dottern till en furste av Midian, deras syster, som blev dräpt på den plågans dag för Peors skull.

Kapitel 26

1 Och det inträffade efter plågan, att HERREN talade till Mose och till Eleazar, prästen Arons son, sägande,
2 Tag summan av Israels barns hela församling, från tjugo år gammal och uppåt, alltigenom deras fäders hus, alla som förmår att dra ut till krig i Israel.

3 Och Mose och prästen Eleazar talade med dem på Moabs slätter vid Jordan *nära* Jeriko, sägande,

4 *Tag folkets summa*, från tjugo år gammal och uppåt; såsom HERREN befalld Mose och Israels barn, som drog ut ur Egyptens land.

5 Reuben, Israels äldste son: Reubens barn; Hanoch, *av vilken* hanochiternas familj *kommer*: av Pallu, palluiternas familj:

6 Av Hezron, hezroniternas familj: av Karmi, karmiternas familj.

7 Dessa *är* reubeniternas familjer: och de som blev mönstrade av dem var 43 730.

8 Och Pallus söner; Eliab.

9 Och Eliabs söner; Nemuel, och Dathan, och Abiram. Det *är den* Dathan och *den* Abiram, som *var* välkända i församlingen, vilka satte sig upp mot Mose och mot Aron i Korahs skara, när de satte sig upp mot HERREN:

10 Och jorden öppnade sitt gap, och uppslukade dem tillsammans med Korah, när den skaran dog, då elden slukade 250 män: och de blev till ett tecken.

11 Ändock dog inte Korahs barn.
12 Simeons söner efter deras familjer: av Nemuel, nemueliternas familj: av Jamin, jaminiternas familj: av Jachin, jachiniternas familj:
13 Av Zerah, zarhiternas familj: av Shaul, shauliternas familj.
14 Dessa *är* simeoniternas familjer, 22 200.
15 Gads barn efter deras familjer: av Zefon, zefoniternas familj: av Haggi, haggiternas familj: av Shuni, shuniternas familj:
16 Av Ozni, ozniternas familj: av Eri, eriternas familj:
17 Av Arod, aroditernas familj: av Areli, areliternas familj.
18 Dessa *är* Gads barns familjer, efter de som blev mönstrade av dem, 40 500.
19 Judahs söner *var* Er och Onan: och Er och Onan dog i Kanaans land.
20 Och Judahs söner var, efter deras familjer; av Shelah, shelaniternas familj: av Parez, parziteternas familj: av Zerah, zarhiternas familj.
21 Och Parez söner var; av Hezron, hezroniternas familj: av Hamul, hamuliternas familj.
22 Dessa *är* Judah familjer, enligt de som blev mönstrade av dem, 76 500.
23 Av Issachars söner efter deras familjer: *av* Tola, tolaiternas familj: av Pua, puniternas familj:
24 Av Jashub, jashubiternas familj: av Shimron, shimroniternas familj.
25 Dessa *är* Issachars familjer, enligt de som blev räknade av dem, 64 300.
26 Av Zebuluns söner efter deras

familjer: av Sered, sarditernas familj: av Elon, eloniternas familj: av Jahleel, jahleeliternas familj.
27 Dessa *är* zebuluniternas familjer, efter de som blev räknade av dem, 60 500.
28 Josefs söner *var*, efter deras familjer, Manasseh och Efraim.
29 Av Manasseh söner: av Machir, machiriternas familj: och Machir födde Gilead: *och* av Gilead *kommer* gileaditernas familj.
30 Dessa *är* Gileads söner: *av* Jeezer, jeezeriternas familj: av Helek, helekiternas familj:
31 Och *av* Asriel, asrieliternas familj: och *av* Shechem, shechemiternas familj:
32 Och *av* Shemida, shemidaiternas familj: och *av* Hefer, heferiternas familj.
33 Och Zelofehad, Hefers son, hade inga söner, utan döttrar: och namnen på Zelofehads döttrar *var* Mahlah, och Noah, Hoglah, Milkah, och Tirzah.
34 Dessa *är* Manasseh familjer, och de som blev mönstrade av dem, 52 700.
35 Dessa *är* Efraims söner efter deras familjer: av Shuthelah, shuthalhiternas familj: av Becher, bachriternas familj: av Tahan, tahaniternas familj.
36 Och dessa *är* Shuthelahs söner: av Eran, eraniternas familj.
37 Dessa *är* Efraims söners familjer, enligt de som blev mönstrade av dem, 32 500. Dessa *är* Josefs söner efter deras familjer.

38 Benjamins söner efter deras familjer: av Bela, belaiternas familj: av Ashbel, ashbeliternas familj: av Ahiram, ahiramiternas familj:
39 Av Shufam, shufamiternas familj: av Hufam, hufamiternas familj.
40 Och Belas söner var Ard och Naaman: *av Ard*, arditernas familj: *och av Naaman*, naamiternas familj.
41 Dessa *är* Benjamins söner efter deras familjer: och de som blev mönstrade av dem *var* 45 600.
42 Dessa *är* Dans söner efter deras familjer: av Shuham, shuhamiternas familj. Dessa *är* Dans familjer efter deras familjer.
43 Alla shuhamiternas familjer, enligt de som blev mönstrade av dem, *var* 64 400.
44 *Av* Ashers barn efter deras familjer: av Jimna, jimniternas familj: av Jesui, jesuiternas familj: av Beriah, beriternas familj.
45 Av Beriahs söner: av Heber, heberiternas familj: av Malchiel, malchieliternas familj.
46 Och namnet på Ashers dotter *var* Sarah.
47 Dessa *är* Ashers söners familjer, enligt de som blev mönstrade av dem; *vilka var* 53 400.
48 *Av* Naftali söner efter deras familjer: av Jahzeel, jahzeeliternas familj: av Guni, guniternas familj:
49 Av Jezer, jezeriternas familj: av Shillem, shillemiternas familj.
50 Dessa *är* Naftalis familjer enligt deras familjer: och de som blev mönstrade av dem *var* 45 400.
51 Dessa *var* de mönstrade av Israels

barn, 601 730.

52 Och HERREN talade till Mose, sägande,

53 Åt dessa skall landet fördelas till en arvedel, enligt antalet namn.

54 Åt många skall du ge desto mer *till* arv, och åt få skall du ge desto mindre *till* arv: åt var och en skall hans arvedel givas i enlighet med *antalet av* hans inmönstrade.

55 Likväl skall landet fördelas genom *lottkastning*: enligt sina faders stammars namn skall de ärva.

56 Enligt lotten skall dess besittning fördelas mellan många och få.

57 Och dessa *är* de som blev mönstrade av leviterna, efter deras familjer: av Gershon, gershoniternas familj: av Kohath, kohathiternas familj: av Merari, merariternas familj.

58 Dessa *är* leviternas familjer: libniternas familj, hebroniternas familj, mahliternas familj, mushiternas familj, korathiternas familj. Och Kohath födde Amram.

59 Och Amrams hustrus namn *var* Jochebed, Levis dotter, som *hennes mor* födde åt Levi i Egypten: och hon födde åt Amram Aron och Mose, och deras syster Miriam.

60 Och åt Aron föddes Nadab, och Abihu, Eleazar, och Ithamar.

61 Och Nadab och Abihu dog, när de bar fram främmande eld inför HERREN.

62 Och de som blev mönstrade av dem *var* 23 000, alla av mankön från en månad gammal och uppåt: ty de blev inte mönstrade bland Israels

barn, eftersom ingen arvedel blev given dem bland Israels barn.

63 Dessa *är* de som blev mönstrade av Mose och prästen Eleazar, som mönstrade Israels barn på Moabs slättmarker vid Jordan, *nära* Jeriko.

64 Men bland dessa fanns det inte en *enda* man av dem som Mose och prästen Aron inmönstrade, när de mönstrade Israels barn i Sinais ödemark.

65 Ty HERREN hade sagt om dem, De skall sannerligen dö i ödemarken. Och det blev inte kvar en *enda* man av dem, förutom Kaleb, Jefunnehs son, och Joshua, Nuns son.

Kapitel 27

1 Sedan kom Zelofehads döttrar, Hefers son, Gileads son, Machirs son, Manassehs son, av Josefs son Manassehs familjer: och dessa *är* hans döttrars namn; Mahlah, Noah, och Hoglah, och Milkah, och Tirzah.

2 Och de stod inför Mose, och inför prästen Eleazar, och inför furstarna och hela församlingen, *vid* församlingens tabernakels dörr, sägande,

3 Vår far dog i ödemarken, och han var inte *med* i deras skara som samlade ihop sig mot HERREN, i Korahs skara; utan dog i sin egen synd, och hade inga söner.

4 Varför skulle vår fars namn utplånas ifrån hans familj, på grund av *att* han inte har någon son? Ge oss *därför* en besittning bland vår

fars bröder.

5 Och Mose förde fram deras sak inför HERREN.

6 Och HERREN talade till Mose, sägande,

7 Zelofehads döttrar talar rätt: du skall sannerligen ge dem en arvsbesittning bland deras fars bröder; och du skall få deras fars arvedel att övergå till dem.

8 Och du skall tala till Israels barn, sägande, Om en man ska dö, och inte ska ha någon son, då skall ni få hans arvedel att övergå till hans dotter.

9 Och ifall han inte har någon dotter, då skall ni ge hans arvedel åt hans bröder.

10 Och ifall han inte har några bröder, då skall ni ge hans arvedel åt hans fars bröder.

11 Och om hans far inte har några bröder, då skall ni ge hans arvedel åt hans bördeman som är närmast till honom av hans familj, och han skall ta den i besittning: och detta skall vara en domsstadga för Israels barn, såsom HERREN befälde Mose.

12 Och HERREN sade till Mose, Tag dig upp på detta berget Abarim, och se det land som jag har gett åt Israels barn.

13 Och när du har sett det, skall också du samlas till ditt folk, såsom din bror Aron blev samlad.

14 Ty ni gjorde uppror mot min befallning i öknen Zin, vid församlingens tvist, *när det gällde* att helga mig vid vattnet inför deras ögon: det *vill säga* Meribahs vatten i Kadesh, i Zins ödemark.

15 Och Mose talade till HERREN, sägande,
16 Låt HERREN, allt köotts andars Gud, sätta en man över församlingen,
17 Vilken må gå ut framför dem, och vilken må gå in framför dem, och vilken må leda ut dem, och vilken må hämta in dem; att HERRENS församling inte ska vara som får som inte har någon herde.
18 Och HERREN sade till Mose, Tag dig Joshua, Nuns son, en man i vilken anden *är*, och lägg din hand på honom;
19 Och ställ honom inför prästen Eleazar, och inför hela församlingen; och ge honom ett åliggande i deras åsyn.
20 Och du skall lägga *något* av din ära på honom, att hela Israels barns församling må vara lydiga.
21 Och han skall stå inför prästen Eleazar, som skall be om *råd* för honom enligt Urims dom, inför HERREN: vid hans ord skall de gå ut, och vid hans ord skall de komma in, *både* han, och alla Israels barn med honom, *ja* hela församlingen.
22 Och Mose gjorde såsom HERREN befallde honom: och han tog Joshua, och ställde honom inför prästen Eleazar, och inför hela församlingen:
23 Och han lade sina händer på honom, och gav honom ett åliggande, såsom HERREN befallde genom Mose hand.

Kapitel 28

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,
2 Befall Israels barn, och säg till dem, Mitt offer, *och* mitt bröd för mina eldsoffer, *till* en välbehaglig doft för mig, skall ni ge akt på att föra fram till mig i sin rätta tid.
3 Och du skall säga till dem, Detta *är* det eldsoffer som ni skall föra fram åt HERREN; två årsgamla felfria lamm, dag efter dag, *till* ett ständigt brännoffer.
4 Det ena lammet skall du offra på morgonen, och det andra lammet skall du offra på kvällen;
5 Och en tiondels efah mjöl till ett matoffer, blandat med en fjärdedels hin stött olja.
6 *Det är* ett beständigt brännoffer, som tillsattes på Sinai berg till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.
7 Och dess dryckesoffer *skall vara* en fjärdedels hin för det ena lammet: på den heliga *platsen* skall du få det starka vinet att gjutas ut åt HERREN *till* ett dryckesoffer.
8 Och det andra lammet skall du offra på kvällen: såsom morgonens matoffer, och såsom dess dryckesoffer, skall du offra *det*, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.
9 Och på sabbatsdagen två årsgamla felfria lamm, och två tiondelar mjöl *till* ett matoffer, blandat med olja, och dess dryckesoffer:

10 *Detta är* varje sabbats brännoffer, förutom det ständiga brännoffret, och dess dryckesoffer.

11 Och i era månaders begynnelse skall ni föra fram ett brännoffer åt HERREN; två ungtjurar, och en bagge, sju årsgamla felfria lamm;

12 Och tre tiondelar mjöl *till* ett matoffer, blandat med olja, för en tjur; och två tiondelar mjöl *till* ett matoffer, blandat med olja, för en bagge;

13 Och var för sig en tiondel mjöl blandat med olja *till* matoffer för ett lamm; *till* ett brännoffer till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

14 Och deras dryckesoffer skall vara en halv hin vin för en tjur, och en tredjedels hin för en bagge, och en fjärdedels hin för ett lamm: *detta är* varje månads brännoffer alltigenom årets *alla* månader.

15 Och en killing av getterna, till ett syndoffer åt HERREN, skall offras, förutom det ständiga brännoffret, och dess dryckesoffer.

16 Och på den fjortonde dagen i den första månaden *är det* HERRENS påsk.

17 Och på den femtonde dagen i denna *samma* månad *är det* högtid: *under* sju dagar skall osyrat bröd ätas.

18 På den första dagen *skall det ske* en helig sammankomst; ni skall inte utföra något slags tjänstearbete *på den dagen*:

19 Utan ni skall föra fram ett eldsoffer *till* ett brännoffer åt

HERREN; två ungtjurar, och en bagge, och sju årsgamla lamm: de skall vara felfria för er:

20 Och deras matoffer *skall bestå av* mjöl blandat med olja: tre tiondelar skall ni offra till en tjur, och två tiondelar till en bagge;

21 Var för sig en tiondel skall du offra till varje lamm, för alla de sju lammen:

22 Och en get *till* ett syndoffer, till att bringa försoning för er.

23 Förutom brännoffret på morgonen, som *är* till ett beständigt brännoffer, skall ni offra dessa.

24 På detta vis skall ni dagligen offra, alltigenom de sju dagarna, eldsoffrets mat, till en ljuvlig doft åt HERREN: det skall offras förutom det ständiga brännoffret, och dess dryckesoffer.

25 Och på den sjunde dagen skall ni hålla en helig sammankomst; ni skall inte utföra något tjänstearbete.

26 Också på förstlingsfrukternas dag, när ni ska föra fram ett nytt matoffer åt HERREN, efter *att* era veckor *är slut*, skall ni hålla en helig sammankomst; ni skall inte utföra något tjänstearbete:

27 Utan ni skall föra fram brännoffret till en välbehaglig doft för HERREN; två ungtjurar, en bagge, sju årsgamla lamm;

28 Och deras matoffer *bestående av* mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, två tiondelar till en bagge,

29 Och var för sig en tiondel till ett lamm, för alla de sju lammen;

30 *Och* en killing av getterna, till att

bringa försoning för er.

31 Ni skall offra *dem* förutom det ständiga brännoffret, och dess matoffer, (de skall vara felfria för er) samt deras dryckesoffer.

Kapitel 29

1 Och i den sjunde månaden, på månadens första *dag*, skall ni hålla en helig sammankomst; ni skall inte utföra något tjänstearbete: det är en dag för er med basunklang.

2 Och ni skall offra ett brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN; en ungtjur, en bagge, *och* sju årsgamla felfria lamm:

3 Och deras matoffer *skall bestå av* mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, *och* två tiondelar till en bagge,

4 Och en tiondel till ett lamm, för alla de sju lammen:

5 Och en killing av getterna *till* ett syndoffer, till att bringa försoning för er:

6 Förutom månadens brännoffer, och dess matoffer, och det dagliga brännoffret, och dess matoffer, och deras dryckesoffer, på deras vis, till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

7 Och på den tionde *dagen* i denna sjunde månad skall ni hålla en helig sammankomst; och ni skall ansätta era själar: ni skall inte utföra något arbete *på den dagen*:

8 Men ni skall föra fram ett brännoffer åt HERREN *till* en

välbehaglig doft; en ungtjur, en bagge, *och* sju årsgamla lamm; de skall vara felfria för er:

9 Och deras matoffer *skall bestå av* mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, *och* två tiondelar till en bagge,

10 Var för sig en tiondel till ett lamm, för alla de sju lammen:

11 En killing av getterna *till* ett syndoffer; förutom försoningssyndoffret, och det ständiga brännoffret, och dess matoffer, och deras dryckesoffer.

12 Och på den femtonde dagen i den sjunde månaden skall ni hålla en helig sammankomst; ni skall inte utföra något tjänstearbete, och *under* sju dagar skall ni hålla en högtid åt HERREN:

13 Och ni skall föra fram ett brännoffer, ett eldsoffer, till en ljuvlig doft för HERREN; tretton ungtjurar, två baggar, *och* fjorton årsgamla lamm; de skall vara felfria:

14 Och deras matoffer *skall bestå av* mjöl blandat med olja, tre tiondelar till var och en tjur av de tretton tjurarna, två tiondelar till var och en bagge av de två baggarna,

15 Och var för sig en tiondel till vart och ett lamm av de fjorton lammen:

16 Och en killing av getterna *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, dess matoffer, och dess dryckesoffer.

17 Och på den andra dagen *skall ni offra* tolv ungtjurar, två baggar, fjorton årsgamla felfria lamm:

18 Och deras matoffer och deras

dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

19 Och en killing av getterna *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, och dess matoffer, och deras dryckesoffer.

20 Och på den tredje dagen elva tjurar, två baggar, fjorton årsgamla felfria lamm;

21 Och deras matoffer och deras dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

22 Och en get *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, och dess matoffer, och dess dryckesoffer.

23 Och på den fjärde dagen tio tjurar, två baggar, *och* fjorton årsgamla felfria lamm:

24 Deras matoffer och deras dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

25 Och en killing av getterna *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, dess matoffer, och dess dryckesoffer.

26 Och på den femte dagen nio tjurar, två baggar, *och* fjorton årsgamla felfria lamm:

27 Och deras matoffer och deras dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

28 Och en get *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, och dess matoffer, och dess dryckesoffer.

29 Och på den sjätte dagen åtta tjurar, två baggar, *och* fjorton årsgamla felfria lamm:

30 Och deras matoffer och deras dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

31 Och en get *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, dess matoffer, och dess dryckesoffer.

32 Och på den sjunde dagen sju tjurar, två baggar, *och* fjorton årsgamla felfria lamm:

33 Och deras matoffer och deras dryckesoffer till tjurarna, till baggarna, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

34 Och en get *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret, dess matoffer, och dess dryckesoffer.

35 På den åttonde dagen skall ni hålla en högtidssammankomst: ni skall inte utföra något tjänstearbete *på den dagen*:

36 Utan ni skall föra fram ett brännoffer, ett eldsoffer, till en ljuvlig doft för HERREN: en tjur, en bagge, sju årsgamla felfria lamm:

37 Deras matoffer och deras dryckesoffer till tjuren, till baggen, och till lammen, *skall vara* enligt deras antal, på föreskrivet vis:

38 Och en get *till* ett syndoffer; förutom det ständiga brännoffret,

och dess matoffer, och dess dryckesoffer.

39 Dessa *ting* skall ni göra åt HERREN på era bestämda högtider, förutom era löften, och era frivilliga offer, för era brännoffer, och för era matoffer, och för era dryckesoffer, och för era fredsoffer.

40 Och Mose berättade för Israels barn allt *och* alldeles såsom HERREN befallde Mose.

Kapitel 30

1 Och Mose talade till stammarnas huvuden angående Israels barn, sägande, Detta *är* det ting som HERREN har befallt.

2 Ifall en man ska avge ett löfte till HERREN, eller ska svära en ed så att binda sin själ med en förpliktelse; *då* skall han inte bryta sitt ord, *utan* han skall göra allt det som går ut ur hans mun.

3 Ifall också en kvinna ska avlägga ett löfte till HERREN, och ska binda *sig* vid en förpliktelse, *varande* i sin fars hus i sin ungdom;

4 Och hennes far ska höra hennes löfte, och hennes förpliktelse vid vilken hon har bundit sin själ, och hennes far skall tiga för henne: *då* skall alla hennes löften gälla, och varje förpliktelse varmed hon har bundit sin själ skall stå fast.

5 Men ifall hennes far ska neka henne *det* på den dag då han hör *det*; *då* skall inga av hennes löften, eller hennes förpliktelser varmed hon har

bundit sin själ, gälla: och HERREN skall förlåta henne, eftersom hennes far inte tillät henne.

6 Och om hon överhuvudtaget hade en make, när hon gav sitt löfte, eller uttalade något från sina läppar, varmed hon band sin själ;

7 Och hennes make hörde *det*, och teg för henne på den dag då han hörde *det*: *då* skall hennes löften gälla, och hennes förpliktelser varmed hon band sin själ skall stå fast.

8 Men om hennes make nekade henne *det* på den dag då han hörde *det*; *då* skall han göra hennes löfte som hon avlade, och det som hon uttalade med sina läppar, varmed hon band sin själ, om intet: och HERREN skall förlåta henne.

9 Men vart och ett löfte av en änka, och av henne som är frånskild, varmed de har bundit sina själar, skall stå fast gentemot henne.

10 Och ifall hon lovade i sin makes hus, eller med en ed band sin själ vid en förpliktelse;

11 Och hennes make hörde *det*, och teg för henne, *och* inte nekade henne *det*: *då* skall alla hennes löften gälla, och varje förpliktelse varmed hon band sin själ skall stå fast.

12 Men om hennes make helt har omintetgjort dem på den dag han hörde *dem*; *då* skall vadhelst som gick ut från hennes läppar angående hennes löften, eller angående hennes själs förpliktelse, inte gälla: hennes make har upphävt dem; och HERREN skall förlåta henne.

13 Varje löfte, och varje bindande ed till att ansätta själen, må hennes make fastslå, eller må hennes make upphäva det.

14 Men om hennes make helt ska tiga för henne från dag till *nästa* dag; då fastslår han alla hennes löften, eller alla hennes förpliktelser, som *ligger* på henne: han bekräftar dem, eftersom han teg för henne på den dag då han hörde *dem*.

15 Men om han på något vis ska upphäva dem efter att han har hört *dem*; då skall han bära på hennes missgärning.

16 Dessa *är* de stadgar, vilka HERREN befallde Mose, mellan en man och hans hustru, mellan fadern och hans dotter, *ännu varande* i sin ungdom i sin fars hus.

Kapitel 31

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Hämnas på midianiterna för Israels barn: efteråt skall du samlas till ditt folk.

3 Och Mose talade till folket, sägande, Väpna er, somliga av er, till krig, och låt dem gå emot midianiterna, och hämnas på Midian för HERREN.

4 Av varje stam skall ni sända 1000, alltigenom alla Israels stammar, till kriget.

5 Så det överlämnades utav Israels tusenden, 1000 av *varje* stam, *sammanlagt* 12 000 *män*, väpnade

till krig.

6 Och Mose sände dem till kriget, 1000 av *varje* stam, dem och Pinehas, prästen Eleazars son, till kriget, med de heliga redskapen, och *med* basunerna till att blåsa *med* i hans hand.

7 Och de krigade mot midianiterna, såsom HERREN befallde Mose; och de dräpte alla av mankön.

8 Och de dräpte Midians kungar, förutom de övriga av dem som blev dräpta; *nämligen*, Evi, och Rekem, och Zur, och Hur, och Reba, fem kungar av Midian: också Beors son Balaam dräpte de med svärdet.

9 Och Israels barn tog *alla* Midians kvinnor till fånga, och deras små, och tog all deras boskap, och alla deras hjordar, och allt deras gods som byte.

10 Och alla deras städer, i vilka de bodde, och alla deras fina slott, brände de upp i eld.

11 Och de tog allt byte, och allt rov, *både* människor och djur.

12 Och de förde de tillfångatagna, och rovet, och bytet, till Mose, och prästen Eleazar, och till Israels barns församling, till lägret vid Moabs slättmarker, som *ligger* vid Jordan, *nära* Jeriko.

13 Och Mose, och prästen Eleazar, och församlingens alla furstar, gick ut för att möta dem utanför lägret.

14 Och Mose var vred på härens befälhavare, *på* befälen över tusental, och befälen över hundratal, som kom *tillbaka* från striden.

15 Och Mose sade till dem, Har ni

låt it alla kvinnorna leva?

16 Se, genom Balaams råd fick dessa Israels barn att begå överträdelse mot HERREN i fråga om Peor, och det kom en pest bland HERRENS församling.

17 Döda nu därför var och en av mankön bland de små, och döda varje kvinna som har känt en man genom att ligga med honom.

18 Men alla de flickebarn, som inte har känt en man genom att ligga med honom, behåll *dem* vid liv åt er själva.

19 Och stanna ni utanför lägret *i* sju dagar: vemhelst som har dödat någon person, och vemhelst som har vidrört någon dräpt, rena *både* er själva och era fångar på den tredje dagen, och på den sjunde dagen.

20 Och rena alla *era* kläder, och allt som är gjort av skinn, och allt verk av *gethår*, och vart och ett ting gjort av trä.

21 Och prästen Eleazar sade till de krigsmän som drog till striden, Detta *är* den lagförordning som HERREN befalld Mose;

22 Endast guld, och silvret, mässingen, järnet, tennet, och blyet,

23 Vart och ett ting som må tåla elden, *det* skall ni få *att* gå genom elden, och det skall *då* bli rent: ändock skall det renas med avskildhetsvattnet: och allt som inte tål elden skall ni få *att* gå genom vattnet.

24 Och ni skall tvätta era kläder på den sjunde dagen, och ni skall bli rena, och därefter skall ni komma in

i lägret.

25 Och HERREN talade till Mose, sägande,

26 Tag summan av rovet som blev taget, *både* människa och djur, du, och prästen Eleazar, och församlingens främsta fäder:

27 Och dela upp rovet i två delar; mellan dem som deltog i kriget, som drog ut till strid, och mellan hela *den övriga* församlingen:

28 Och ta upp en tribut åt HERREN utav de krigsmän som drog ut till strid: en själ av femhundra, *både* av personerna, och av nötboskapen, och av åsnorna, och av fåren:

29 Tag *det* av deras hälft, och ge *det* åt prästen Eleazar, *till* ett HERRENS hävoffer.

30 Och av Israels barns hälft, skall du ta en del av femtio, av personerna, av nötboskapen, av åsnorna, och av hjordarna, av alla slags djur, och ge dem åt leviterna, vilka vaktar på HERRENS tabernakels uppdrag.

31 Och Mose och prästen Eleazar gjorde såsom HERREN befalld Mose.

32 Och bytet, *det vill säga* återstoden av det rov som krigsmännen hade tagit, var 675 000 får,

33 Och 72 000 nötboskap,

34 Och 61 000 åsnor,

35 Och 32 000 personer sammanlagt, bestående av kvinnor som inte hade känt en man genom att ligga med honom.

36 Och den hälft, *som var* deras del som drog ut till krig, var till antalet

337 500 får:

37 Och HERRENS tribut utav fåren var 675.

38 Och nötboskapen var 36 000; av vilka HERRENS tribut *bestod av 72 stycken*.

39 Och åsnorna var 30 500; av vilka HERRENS tribut *utgjorde 61 stycken*.

40 Och personerna var 16 000; av vilka HERRENS tribut var 32 *stycken*.

41 Och Mose gav tributen, *som var HERRENS hävoffer*, till prästen Eleazar, såsom HERREN befälde Mose.

42 Och av Israels barns hälft, vilken Mose delade upp från de männen som krigade,

43 (Den hälft *som nu tillföll församlingen* var 337 500 får,

44 Och 36 000 nötboskap,

45 Och 30 500 åsnor,

46 Och 16 000 personer;)

47 Ja av Israels barns hälft, tog Mose en del av femtio, *både av människa och av djur*, och gav dem åt leviterna, vilka vaktade på HERRENS tabernakels åliggande; såsom HERREN befälde Mose.

48 Och de befälhavare som *var satta* över härens tusentals, befälen över tusental, och befälen över hundratal, närmade sig till Mose:

49 Och de sade till Mose, Dina tjänare har tagit summan av de krigsmän som *står* under vårt befäl, och det fattas inte en *enda* man av oss.

50 Vi har därför hämtat en offergåva

åt HERREN, vad var man har kommit över, *bestående av* guldsmycken, länkar, och armband, ringar, örringar, och halssmycken, till att bringa försoning för våra själar inför HERREN.

51 Och Mose och prästen Eleazar tog emot guldets av dem, *ja* alla tillverkade smycken.

52 Och allt guld som tillhörde offret som de offrade upp åt HERREN, utav befälen över tusental, och utav befälen över hundratal, var 16 750 siklar.

53 (*Ty* krigsmännen hade tagit bytte, var man för sig.)

54 Och Mose och prästen Eleazar tog guldets av befälen över tusental och över hundratal, och förde in det i församlingens tabernakel, *till* en åminnelse för Israels barn inför HERREN.

Kapitel 32

1 Nu hade Reubens barn och Gads barn en väldigt stor mängd boskap: och när de såg Jazers land, och Gileads land, att, se, platsen *var* en plats för boskap;

2 *Då* kom Gads barn och Reubens barn och talade till Mose, och till prästen Eleazar, och till

församlingens furstar, sägande, 3 Ataroth, och Dibon, och Jazer, och Nimrah, och Heshbon, och Elealeh, och Shebam, och Nebo, och Beon,

4 *Ja* det land som HERREN slog inför Israels församling, *är* ett land

för boskap, och dina tjänare har boskap:

5 Därför, sade de, om vi har funnit nåd för dina ögon, låt *då* detta land ges åt dina tjänare till en besittning, *och* för oss inte över Jordan.

6 Och Mose sade till Gads barn och till Reubens barn, Skall era bröder dra till krig, och ni skall sitta här?

7 Och varför gör ni Israels barns hjärta modfällt från att gå över in till det land som HERREN har gett dem?

8 Så gjorde era fäder, när jag sände dem från Kadesh-Barnea för att bese landet.

9 Ty när de drog upp till Eshkols dal, och såg landet, gjorde de Israels barns hjärta modfällt, att de inte skulle gå in till det land som HERREN hade gett dem.

10 Och *vid* samma tid upptändes HERRENS vrede, och han svor, sägande,

11 Sannerligen skall ingen av de män som kom upp ur Egypten, från tjugo år gammal och uppåt, *få* se det landet som jag svor *att ge* åt Abraham, åt Isak, och åt Jakob; eftersom de inte fullt ut har följt mig:

12 Förutom Kaleb, Jefunnehs son, den keneziten, och Joshua, Nuns son: ty de har följt HERREN fullt ut.

13 Och HERRENS vrede upptändes mot Israel, och han fick dem *att* driva omkring i ödemarken *i* fyrtio år, tills hela den generationen, som hade gjort ont i HERRENS åsyn, var utplånad.

14 Och, se, ni har kommit upp i era

fäders ställe, en tillökning av syndfulla män, så att ytterligare öka på HERRENS häftiga vrede mot Israel.

15 Ty ifall ni ska vända er bort från *att efterfölja* honom, kommer han ännu en gång lämna dem i ödemarken; och ni skall förgöra allt detta folk.

16 Och de närmade sig till honom, och sade, Vi kommer bygga fårfällor här för vår boskap, och städer för våra små:

17 Men vi själva kommer gå beredda *och* beväpnade framför Israels barn, tills vi har fört dem till deras plats: och våra små skall bo i de befästa städerna på grund av landets invånare.

18 Vi kommer inte vända tillbaka till våra hus, förrän Israels barn har tagit i besittning var man sin arvedel.

19 Ty vi kommer inte ärva med dem på hinsidan Jordan, eller längre bort; eftersom vår arvedel har tillfallit oss på denna sida Jordan österut.

20 Och Mose sade till dem, Om ni skall göra detta ting, om ni skall gå beväpnade inför HERREN till krig,

21 Och skall gå allesammans beväpnade över Jordan inför HERREN, tills han har fördrivit sina fiender ifrån sig,

22 Och landet kuvas inför HERREN: då skall ni sedan vända tillbaka, och vara utan skuld inför HERREN, och detta land skall *då* bli er besittning inför HERREN.

23 Men om ni inte skall göra så, se, *då* har ni syndat mot HERREN: och

var *ni så* säkra, er synd kommer finna er.

24 Bygg er städer åt era små, och fällor för era får; och gör det som har gått ut ur er mun.

25 Och Gads barn och Reubens barn talade till Mose, sägande, Dina tjänare kommer göra såsom min herre befäller.

26 Våra små, våra hustrur, våra hjordar, och all vår boskap, skall vara där i Gileads städer:

27 Men dina tjänare kommer passera över, var man väpnad för krig, inför HERREN till strid, såsom min herre säger.

28 Så angående dem befallde Mose prästen Eleazar, och Nuns son Joshua, och Israels barns stammars främsta fäder:

29 Och Mose sade till dem, Ifall Gads barn och Reubens barn skall passera med er över Jordan, var man väpnad till strid, inför HERREN, och landet skall kuvas inför er; då skall ni ge dem Gileads land till besittning:

30 Men ifall de inte skall passera över med er beväpnade, *då* skall de få besittningar bland er i Kanaans land.

31 Och Gads barn och Reubens barn svarade, sägande, Såsom HERREN har sagt till dina tjänare, så kommer vi göra.

32 Vi kommer passera över beväpnade inför HERREN in till Kanaans land, att vår arvsbesittning på denna sida Jordan *må bli* vår.

33 Och Mose gav till dem, *ja* till

Gads barn, och till Reubens barn, och till hälften av Manasseh, Josefs sons, stam, Sihons rike, amoriternas kung, och Ogs rike, Bashans kung, landet, med dess städer inom gränsområdena, *ja* städerna tillhörande landet runt omkring.

34 Och Gads barn byggde upp Dibon, och Ataroth, och Aroer,

35 Och Atroth, Shofan, och Jaazer, och Jogbehah,

36 Och Beth-Nimrah, och Beth-Haran, befästa städer: och fällor för får.

37 Och Reubens barn byggde upp Heshbon, och Elealeh, och Kirjathaim,

38 Och Nebo, och Baal-Meon, (vilkas namn har ändrats,) och Shibmah: och gav andra namn åt de städer som de byggde upp.

39 Och Machirs, Mannasseh sons, barn drog till Gilead, och tog det, och vräkte amoriten som *var* i det.

40 Och Mose gav Gilead åt Machir, Manasseh son; och han bodde i det.

41 Och Manassehs son Jair drog och tog dess småstäder, och kallade dem för Havoth-Jair.

42 Och Nobah drog och tog Kenath, och dess byar, och kallade det för Nobah, efter sitt eget namn.

Kapitel 33

1 Dessa *är* Israels barns resor, vilka drog ut ur Egyptens land med sina härskaror under Mose och Arons hand.

2 Och Mose skrev ner deras utresor i enlighet med deras resor efter HERRENS befallning: och dessa *är* deras resor enligt deras utresor.

3 Och de gav sig av från Rameses under den första månaden, på den första månadens femtonde dag; efter påsken, på följande dag, drog Israels barn ut med upplyft hand i alla egyptiers åsyn.

4 Ty egyptierna begravde alla *sina* förstfödda, vilka HERREN hade slagit bland dem: *och* över deras gudar verkställde HERREN också domar.

5 Och Israels barn bröt upp från Rameses, och slog läger i Suckoth.

6 Och de gav sig av från Suckoth, och slog läger i Etham, som *ligger* vid randen av ödemarken.

7 Och de bröt upp från Etham, och vände tillbaka till Pi-Hahiroth, som *ligger* framför Baal-Zefon: och de slog läger inför Migdol.

8 Och de gav sig av ifrån Pi-Hahiroth, och passerade genom havets mitt in i ödemarken, och gick tre dagsresor i Ethams ödemark, och slog läger i Marah.

9 Och de bröt upp från Marah, och kom till Elim: och i Elim *fanns* tolv vattenkällor, och sjuttio palmer; och de slog läger där.

10 Och de bröt upp från Elim, och lägrade sig vid Röda havet.

11 Och de bröt upp från Röda havet, och lägrade sig i ödemarken Sin.

12 Och de drog ut på sin resa ifrån Sins ödemark, och lägrade sig i Dofkah.

13 Och de gav sig av från Dofkah, och lägrade sig i Alush.

14 Och de bröt upp från Alush, och lägrade sig i Refidim, där *det* inte fanns något vatten åt folket att dricka.

15 Och de gav sig av från Refidim, och slog läger i Sinais ödemark.

16 Och de bröt upp från Sinaiöknen, och slog läger i Kibroth-Hattaavah.

17 Och de gav sig av från Kibroth-Hattaavah, och lägrade sig i Hazeroth.

18 Och gav sig av från Hazeroth, och slog läger i Rithmah.

19 Och de gav sig av från Rithmah, och slog läger i Rimmon-Parez.

20 Och de gav sig av från Rimmon-Parez, och slog läger i Libnah.

21 Och de bröt upp från Libnah, och slog läger i Rissah.

22 Och de färdades från Rissah, och slog läger i Kehelathah.

23 Och de for från Kehelathah, och slog läger på berget Shafer.

24 Och de bröt upp från berget Shafer, och lägrade sig i Haradah.

25 Och de bröt upp från Haradah, och slog läger i Makheloth.

26 Och de bröt upp från Makheloth, och lägrade sig i Tahath.

27 Och de gav sig av från Tahath, och slog läger i Tarah.

28 Och de bröt upp från Tarah, och slog läger i Mithkah.

29 Och de for från Mithkah, och slog läger i Hashmonah.

30 Och de gav sig av från Hashmonah, och lägrade sig i Moseroth.

31 Och de gav sig av från Moseroth, och slog läger i Benejaakan.

32 Och de bröt upp från Bene-Jaakan, och lägrade sig i Hor-Hagidgad.

33 Och de for från Hor-Hagidgad, och slog läger i Jotbathah.

34 Och de bröt upp från Jotbathah, och lägrade sig i Ebronah.

35 Och de gav sig av från Ebronah, och lägrade sig i Ezion-Gaber.

36 Och de bröt upp från Ezion-Gaber, och slog läger i ödemarken Zin, *det vill säga i Kadesh.*

37 Och de bröt upp från Kadesh, och slog läger på berget Hor, vid Edoms lands ytterkant.

38 Och prästen Aron gick på HERRENS befallning upp på berget Hor, och dog där, i det fyrtionde året efter att Israels barn hade kommit ut ur Egyptens land, på den femte månadens första *dag.*

39 Och Aron *var* 123 år gammal när han dog på berget Hor.

40 Och kung Arad, den kanaaniten, som bodde i den södra *delen* i Kanaans land, hörde om Israels barns ankommande.

41 Och de gav sig av från berget Hor, och slog läger i Zalmonah.

42 Och de gav sig av från Zalmonah, och slog läger i Punon.

43 Och de gav sig av från Punon, och slog läger i Oboth.

44 Och de gav sig av från Oboth, och slog läger i Ijeabarim, vid Moabs gräns.

45 Och de gav sig av från Iim, och slog läger i Dibon-Gad.

46 Och de bröt upp från Dibon-Gad, och lägrade sig i Almon-Diblathaim.

47 Och de bröt upp från Almon-Diblathaim, och slog läger i Abarimbergen, framför Nebo.

48 Och de gav sig av från Abarimbergen, och slog läger på Moabs slätter vid Jordan, *nära* Jeriko.

49 Och de slog läger vid Jordan, från Beth-Jesimoth *ända* till Abel-Shittim på Moabs slätter.

50 Och HERREN talade till Mose på Moabs slätter vid Jordan, *nära* Jeriko, sägande,

51 Tala till Israels barn, och säg till dem, När ni har passerat över Jordan in i Kanaans land;

52 Då skall ni driva ut landets alla invånare ifrån er åsyn, och förgöra alla deras bilder, och förgöra alla deras gjutna beläten, och helt och hållet riva ner alla deras *offerhöjder*:

53 Och ni skall vräka landets *invånare*, och bo i det: ty jag har gett landet åt er till att besitta det.

54 Och ni skall fördela landet genom *lottkastning* till en arvedel bland era familjer: *och* åt *de som är fler* skall ni ge *desto* större arvedel, och åt *de som är färre* skall ni ge en mindre arvedel: var mans *arvedel* skall vara på den plats där hans lott faller; ni skall ärva enligt era fädernestammar.

55 Men om ni inte skall driva ut landets invånare ifrån er åsyn; då skall det inträffa, att de som ni ska låta vara kvar av dem *skall bli till* stickor i era ögon, och törnen i era sidor, och *de* skall ansätta er i det

land vari ni bor.

56 Dessutom skall det inträffa, *att* jag kommer göra med er, såsom jag tänkte göra med dem.

Kapitel 34

1 Och HERREN talade till Mose, sägande,

2 Befall Israels barn, och säg till dem, När ni kommer in till Kanaans land; (detta *är* det land som skall tillfalla er till en arvedel, *ja* Kanaans land med dess gränsområden:)

3 Då skall ert södra område sträcka sig från ödemarken Zin utmed Edoms gräns, och er södra gräns skall vara Salthavets yttersta ände österut:

4 Och er gräns skall vända från söder till Akabbinstigningen, och passera vidare till Zin: och dess utgång skall vara från syd till Kadesh-Barnea, och skall gå vidare till Hazar-Addar, och passera vidare till Azmon:

5 Och gränsen skall gå en rund bana från Azmon till Egyptens flod, och dess utgångar skall vara vid havet.

6 Och *gällande* den västra gränsen, *ja där* skall ni ha det stora havet till gräns: detta skall vara er västra gräns.

7 Och detta skall vara er norra gräns: från det stora havet skall ni dra *den* åt er *till* berget Hor:

8 Från berget Hor skall ni dra *er gräns* till Hamaths ingång; och gränsens utgångar skall gå till Zedad:

9 Och gränsen skall gå vidare till Zifron, och dess utgångar skall vara i Hazar-Enan: detta skall vara er norra gräns.

10 Och ni skall dra er östra gräns från Hazar-Enan till Shefam:

11 Och gränsområdet skall gå ner från Shefam till Riblah, på östra sidan om Ain; och gränsen skall gå ner, och skall nå sidan av Chinnerethsjön, österut:

12 Och gränsen skall gå ner till Jordan, och dess utgångar skall vara vid Salthavet: detta skall vara ert land med dess gränser runt omkring.

13 Och Mose befallde Israels barn, sägande, Detta *är* det land som ni skall ärva genom *lottkastning*, vilket HERREN befallde att ge åt de nio stammarna, och åt den halva stammen:

14 Ty Reubens barns stam, enligt deras fäders hus, och Gads barns stam, enligt deras fäders hus, har *redan* fått *sin arvedel*; och halva Manasseh stam har *redan* fått sin arvedel:

15 De två stammarna och den halva stammen har fått sin arvedel på denna sidan Jordan, *nära* Jeriko österut, mot soluppgången.

16 Och HERREN talade till Mose, sägande,

17 Dessa *är* männens namn som skall fördela landet åt er: prästen Eleazar, och Joshua, Nuns son.

18 Och ni skall ta en furste av varje stam, till att fördela landet efter arvslott.

19 Och männens namn *är* dessa: Av

Judah stam, Kaleb, Jefunnehs son.
20 Och av Simeons barns stam,
Shemuel, Ammihuds son.
21 Av Benjamins stam, Elidad,
Chislons son.
22 Och Dans barns stams furste,
Bukki, Joglis son.
23 Josefs barns furste, för Manasseh
barns stam, Hanniel, Efods son.
24 Och Efraims barns stams furste,
Kemuel, Shiftans son.
25 Och Zebuluns barns stams furste,
Elizafan, Parnachs son.
26 Och Issachars barns stams furste,
Paltiel, Azzans son.
27 Och Ashers barns stams furste,
Ahihud, Shelomis son.
28 Och Naftali barns stams furste,
Pedahel, Ammihuds son.
29 Dessa *är de* som HERREN
befallde att fördela arvedelen åt
Israels barn i Kanaans land.

Kapitel 35

1 Och HERREN talade till Mose på
Moabs slätter vid Jordan, *nära*
Jeriko, sägande,
2 Befall Israels barn, att de ska ge åt
leviterna, utav sin arvsbesittning,
städer att bo i; och ni skall *också* ge
åt leviterna förstäder till städerna,
runt omkring dem.
3 Och städerna skall de ha till att bo
i; och deras förstäder skall vara för
deras boskap, och för deras gods,
och för alla deras *andra* djur.
4 Och de städernas förstäder, som ni
skall ge åt leviterna, *skall sträcka sig*

1 000 alnar, från stadsmuren och
utåt, runtom.

5 Och ni skall mäta från utanför
staden på den östra sidan, 2 000
alnar, och på den södra sidan, 2 000
alnar, och på den västra sidan, 2 000
alnar, och på den norra sidan, 2 000
alnar; och staden *skall vara* i mitten:
detta skall för dem vara städernas
förstäder.

6 Och bland de städer som ni skall
ge åt leviterna *skall det finnas sex*
tillflyktsstäder, vilka ni skall tillsätta
åt dråparen, att han må fly dit: och
till dem skall ni lägga till *ytterligare*
fyrtiotvå städer.

7 *Så* alla städer som ni skall ge åt
leviterna *skall sammanlagt vara*
fyrtioåtta städer: dem *skall ni ge* med
deras förstäder.

8 Och de städer som ni skall ge *skall*
höra till Israels barns besittning: från
dem som har många skall ni ge
många; men från *dem som har få*
skall ni ge få: var och en skall ge av
sina städer åt leviterna i förhållande
till sin arvedel som han ärvde.

9 Och HERREN talade till Mose,
sägande,

10 Tala till Israels barn, och säg till
dem, När ni har kommit över Jordan
in till Kanaans land;

11 Då skall ni tillsätta er städer till
att vara tillflyktsstäder för er; att
dråparen må fly dit, vilken dödar
någon person oavsiktligt.

12 Och de skall för er vara
tillflyktsstäder från hämnaren; att
dråparen inte ska dö, förrän han ska
stå i domstol inför församlingen.

13 Och utav dessa städer som ni skall ge skall ni ha sex städer till tillflykt.

14 Ni skall ge tre städer på denna sida Jordan, och tre städer skall ni ge i Kanaans land, *som* skall vara tillflyktsstäder.

15 Dessa sex städer skall vara ett skydd, *både* för Israels barn, och för främlingen, och för den tillfälligt bosatte bland dem: att var och en som oavsiktligt dödar någon person må *kunna* fly dit.

16 Och ifall han ska slå honom med ett föremål av järn, så att han dör, *då är* han en mördare: *och* mördaren skall sannerligen dödas.

17 Och om han ska slå honom genom att kasta en sten, varmed han må dö, och han dör, *då är* han en mördare: mördaren skall sannerligen dödas.

18 Eller *om* han ska slå honom med ett handvapen av trä, varmed han må dö, och han dör, *då är* han en mördare: mördaren skall sannerligen dödas.

19 Blodshämnnaren skall själv döda mördaren: när han träffar på honom, skall han döda honom.

20 Men ifall han av hat ska stöta *till* honom, eller, genom att lurpassa, ska kasta *något* på honom, att han dör;

21 Eller av fiendskap ska slå honom med sin hand, att han dör: han som *då* slog *honom* skall sannerligen dödas; *ty* han *är* en mördare:

blodshämnnaren skall dräpa mördaren, när han träffar på honom.

22 Men om han plötsligt, utan

fiendskap, ska stöta *till* honom, eller har kastat något ting på honom utan att ligga på lur,

23 Eller med någon sten, varmed en man må dö, utan *att se honom*, och ska kasta den på honom, att han dör, och inte *var* hans fiende, ej heller sökte *att* skada honom:

24 Då skall församlingen döma mellan dråparen och blodshämnnaren enligt dessa domar:

25 Och församlingen skall undsätta dråparen ifrån blodshämnnarens hand, och församlingen skall återlämna honom till hans tillflyktsstad, dit han hade flytt: och han skall vara kvar i den tills översteprästens död, vilken blev smord med den heliga oljan.

26 Men om dråparen någon gång skall komma utanför sin tillflyktsstads gräns, dit han hade flytt;

27 Och blodshämnnaren skall finna honom utanför hans tillflyktsstads gränser, och blodshämnnaren dödar dråparen; *då* skall han inte vara skyldig till blod:

28 Eftersom han skulle ha stannat kvar i sin tillflyktsstad tills översteprästens död: men *först* efter översteprästens död skall dråparen återvända till sin besittnings land.

29 Så dessa *ting* skall gälla som en domsstadga för er alltigenom era generationer på alla era boplatser.

30 Vem än som dödar någon person, den mördaren skall dödas efter vittnens mun: men ett *enda* vittne skall inte vittna mot någon person *så att orsaka honom* att dö.

31 Därtill skall ni inte ta emot någon gottgörelse för en mördares liv, som *är* skyldig till döden: utan han skall sannerligen dödas.

32 Och ni skall inte ta emot någon gottgörelse för honom som har flytt till sin tillflyktsstad, att han skulle komma tillbaka till att bo i landet, förrän prästens död.

33 Så skall ni inte besudla landet vari ni *är*: ty blod, det besudlar landet: och landet kan inte renas från det blod som spills i det, förutom genom hans blod som spillde det.

34 Besudla därför inte det landet som ni skall bebo, vari jag bor: ty jag, HERREN, bor bland Israels barn.

Kapitel 36

1 Och Gileads barns familjers främsta fäder, Machirs son, Manasseh son, tillhörande Josefs söners familjer, närmade sig, och talade inför Mose, och inför furstarna, Israels barns främsta fäder:

2 Och de sade, HERREN befallde min herre att ge landet till en arvedel åt Israels barn genom *lottkastning*: och min herre blev befalld av HERREN att ge vår broder Zelofehads arvedel åt hans döttrar.

3 Och ifall de blir gifta med någon av Israels barns *andra* stammars söner, då skall deras arvedel tas från våra fäders arvedel, och skall läggas till till den stammens arvedel där de har tagits emot: så skall den bli tagen

från vår arvslott.

4 Och när Israels barns jubileum skall infalla, då skall deras arvedel läggas till till den stammens arvedel där de har tagits emot: så skall deras arvedel tas bort från våra fäders stams arvedel.

5 Och Mose befallde Israels barn enligt HERRENS ord, sägande, Josefs söners stam har sagt väl.

6 Detta *är* det ting som HERREN befäller angående Zelofehads döttrar, sägande, Låt dem gifta sig med vem de finner för gott; *dock* skall de endast gifta sig med *någon* av sin fars stams familj.

7 Sålunda skall inte Israels barns arvedel flyttas från stam till stam: ty var och en av Israels barn skall hålla sig till sin fädernestams arvedel.

8 Och varje dotter, som besitter en arvedel i någon Israels barns stam, skall bli hustru åt en av hennes fars stams familj, att Israels barn må åtnjuta var man sina fäders arvedel.

9 Inte heller skall arvedelen flyttas från *en* stam till en annan stam; utan var och en av Israels barns stammar skall hålla sig till sin egen arvedel.

10 Precis såsom HERREN befallde Mose, så gjorde *också* Zelofehads döttrar:

11 Ty Mahlah, Tirzah, och Hoglah, och Milkah, och Noah, Zelofehads döttrar, giftes åt sina farbröders söner:

12 *Och* de giftes in i Josefs son Manassehs söners familjer, och deras arvedel var kvar i deras fars familjs stam.

13 Dessa *är* de bud och domar, som
HERREN befalldes genom Mose

hand till Israels barn på Moabs
slätter, vid Jordan *nära* Jeriko.